Hayat

SAYI: 38
18 EYLÜL 1959
125 KURUŞ

Bu sayıda :

4 SAHİFE HALİNDE 1959 - 1960 MODELLERİ

ANİTA GENE BENİM OLACAK

Anita Ekbergin eski kocası Antony Steel'in hâtıraları

Orta sahifelerde

RENKLİ RENOİR TABLOSU

YENİ

Enginar ve baklalı enginar

Bu güzel sofraya lâyık harika çeşitlerdendir.

TAMEK'*in bol çeşitli pişmiş hazır yemekleri, turşuları, domates suyu ve sosları, kompostoları daima evinizde bulunursa, sadece bu sofrayı kurmak külfetile yemek mevzuunu en kolay fakat mükemmel şekilde halledebilirsiniz.*

Güvenebileceğiniz

YEGÂNE KALİTE KONSERVE

TAMEK
KONSERVELERİ

JET REKLAM

EALİR

Bir gece eğlencesine çıkarken...

Saçlarınıza Necipbey Briyantini sürmeyi ihmal etmeyiniz.

Saçlarınızı binbir parıltılarla süsler ve gece boyunca saç tualetinizi bozulmaktan korur.

YAĞLI ve YAĞSIZ

Necipbey

BRİYANTİNLERİ

Yeni ambalaj Yüksek kalite

Büyük Rağbete Mazhar olan

Sancak Tül

SANCAK TÜL PERDE FABRİKASININ

enson desen ve kalitelerini

mefruşatçılardan muhakkak arayınız.

İstanbul Sirkeci, Doğubank İş Hanı kat 1 Tel. 22 33 93

EREN REKLAM

Hayat

PASCALE PETIT
(Fotoğraf : Unifrance)

HAFTALIK MECMUA

YIL : 4 SIRA No : 154
SAYI : 38 CİLT : II 1959

SAHİBİ : Şevket RADO
NEŞRİYAT MÜDÜRÜ :
Hikmet Feridun ES
YAZI İŞLERİNİ FİİLEN İDARE EDEN MESUL MÜDÜR :
İbrahim ÇAMLI
REDAKSİYON :
Sadun ALTUNA
Hikmet ANDAÇ
RESİM ve BAŞLIKLAR :
Ayhan ERER
Oral ORHON
FOTOĞRAFLAR :
FOTO HAYAT (Hususi Servis) - M. Sürenkök (Ankara) Turizm Fotoğraf Aj. (İzmir) Associated Press - United Press - Keystone - T. Haberler Ajansı - Ajans Ekspres.
TELİF HAKLARI :
Neşrettiğimiz bütün yazı ve resimlerin iktibas hakkı mahfuzdur. Mehaz göstermek suretiyle dahi alınamaz. Mecmuamıza gönderilen yazı ve resimler basılsın veya basılmasın iade edilmez.
İDARE YERİ :
Divanyolu, Klodfarer Caddesi No. 7, İstanbul. Tel : 27 34 56
DİZİLDİĞİ YER :
Doğan Kardeş Yayınları Anonim Şirketi Basımevi - İst.
BASILDIĞI YER :
Tifdruk Matbaacılık Sanayii A. Ş. Basımevi - İstanbul.
İLÂNLAR :
Türk Basın Birliği Resmi İlânlar Limited Ortaklığından verilen ve tekniğimize uygun olarak hazırlanmış her türlü ilân alınır.
ABONE ŞARTLARI :
(Türkiye için)
Yıllık (52 Sayı) 60 T. L.
6 Aylık (26 Sayı) 30 T. L.
Yabancı memleketler için 100 T. Lirası karşılığı (âdi posta ile)
Yıllık : 11 $ veya 4 £
6 Aylık : 5.50 $ veya 2 £
HAYAT Mecmuası yabancı memleketlerde Dolar olarak 15 Cent'e, İngiliz Lirası olarak 1 Shilling'e veya bunların karşılığı olan fiatla satılır. Abone olmak isteyenler yukarıda yazılı Dolar veya İngiliz Lirasını T. C. Merkez Bankası vasıtasiyle adresimize gönderdikleri takdirde mecmualarını muntazaman alırlar. Uçakla gönderilecek abonelerden uçak posta masrafı ayrıca tahsil edilir.

Anita Ekberg'in Terkettiği Kocası

Antony Steel, Hâtıralarını Anlatıyor:

Anita Gene Benim Olacak

YAZAN : LIONEL CRANE — ÇEVİREN : FİKRET ARIT

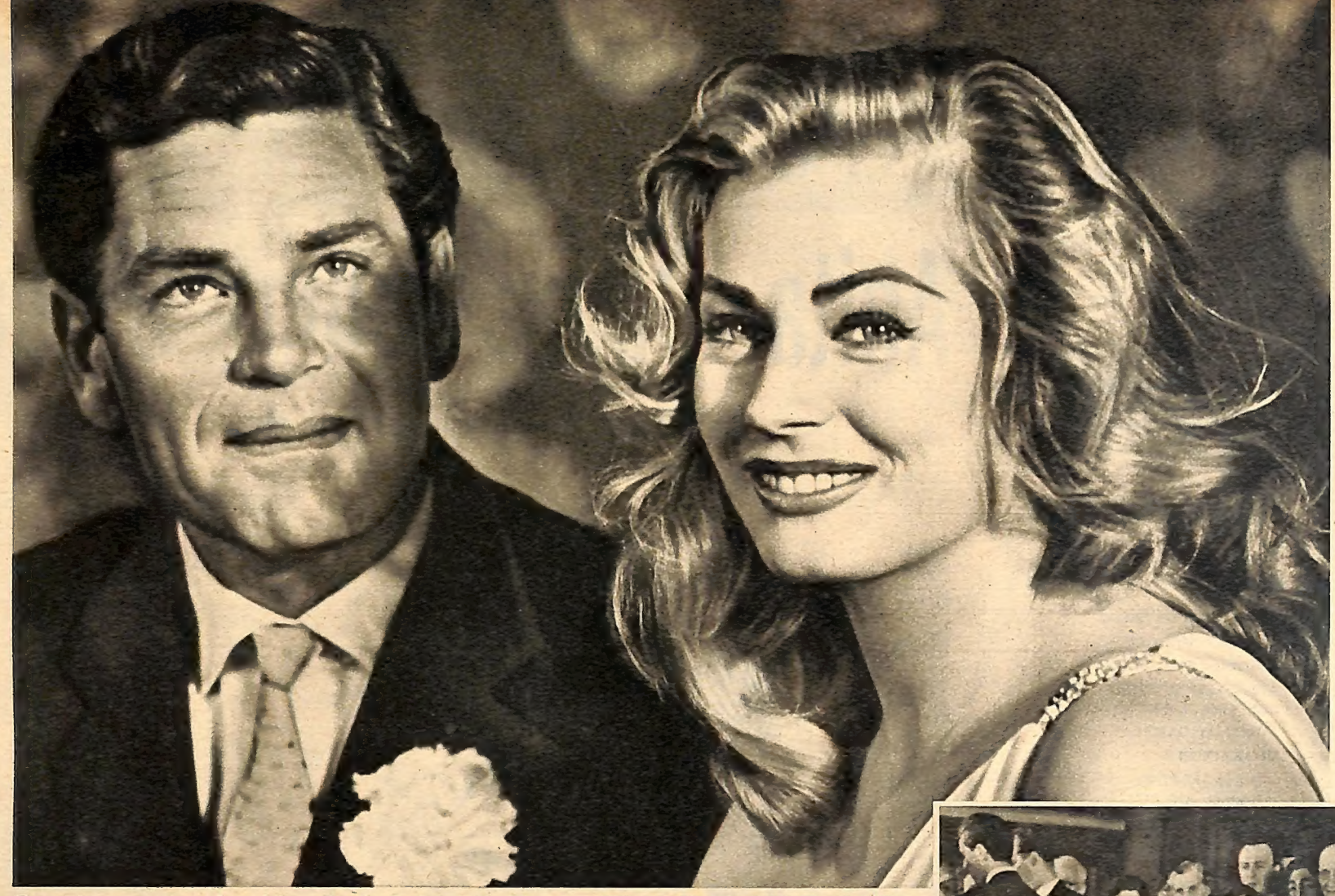

Geçmiş zaman olur ki... *Yanda ve yukarıda, 22 mayıs 1956 da, Floransadaki 12. yüzyıldan kalma sarayda yapılan nikâh töreninde Anita ve Anhony Steel. Anita'nın sırtında, dedikodulara sebep olan mahut bir omuzu açık beyaz elbise vardır. Saçlarını da dökmüştür.*

Bu aşk ve evlenmenin hikâyesini bütün dünyada yalnız bir erkek anlatabilirdi. O da, üç sene şahane kadın Anita Ekberg ile evli kaldıktan sonra, tekrar onu elde etmek için çırpınan eski kıskanç kocası idi. Anthony Steel, hiçbir şey gizlemeden, hâlâ ve delice seven bir erkeğin bütün açık kalbliliği ile bu hikâyeyi, Sunday Pictorial gazetesinin Hollywood muhabiri Lionel Crane'e anlattı.

ÖNÜMÜZDEKİ sekiz ayın her haftasını, her gününü, her saatini Anita'nın tekrar karım olması için uğraşmakla geçireceğim.

California mahkemesinin Anita'ya verdiği bir sene bekleme müddeti sekiz ay sonra nihayete erecek. Fakat onu tekrar elde edeceğim. Çünkü onu seviyorum. Onu tanımadan önce hiçbir kadını sevmediğim kadar seviyorum. Bundan sonra da ondan başka hiçbir kadını sevemiyeceğimden eminim.

Onu ilk gördüğüm gün «İşte sevebileceğim yegâne kadın» demiştim. Anita benim için hâlâ da öyledir.

O da beni sevdi. Bundan hiç şüphem yok. Beni tabiatın şahane bir sıhhat, güzellik, sevme kabiliyeti ile bezediği bir kadının bütün sıcaklığı, cana yakınlığı ve cömertliği ile sevdi.

Hakikat bu... Bu sözlerime bazı şüpheci kimseler dudak bükebilir. Varsın büksünler.

Onlar Anita hakkında ne biliyorlar ki? Onun için yazılmış bazı çirkin şeyleri kendi âdi, kıskanç muhayyilelerinde büyüterek Anita'yı ele avuca sığmaz bir dişi haline sokmaktan başka ne biliyorlar?

Yanılıyorlar. Ne kadar yanıldıklarını da benim kadar kimse bilmez.

Çünkü ben onunla üç sene evli kaldım. Üç sene de bir kadın hakkında fikir sahibi olmak için kâfi bir zamandır. Hiç kimse onun gibi bir eşe sahip olamamıştır.

Anita'nın bana hâlâ âşık olup olmadığını bilmiyorum. Fakat hâlâ oldukça sevdiğine eminim. Bunu övünmeden söyliyebilirim.

Katiyetle emin olduğum bir husus Anita'nın benden, hayatına başka bir erkek karıştığı için ayrılmadığıdır. Biz evli iken de hayatında başka bir erkek yoktu. Anita katiyen flörtçü bir kadın değildir.

Keza, onu tanıdığım günden beri benim hayatıma da bir kadın girmemiştir.

Nasıl girsin ki, bence hiçbir kadın Anita'nın eline su dökemez.

Öyle ise neden bizim gibi böyle biribirini çok seven iki insan ayrılsın değil mi?

Ben de size bunu anlatacağım.

Bu ayrılığa sebebiyet veren şeyleri anlatmak ve her şeyi yoluna koymak için ne yapmayı düşündüğümü söylemek ikimiz için de hayırlı olacaktır kanaatindeyim.

Oteldeki dairemin, Hollywood'un meşhur Sunset Boulevard'ına bakan balkonunda otururken, dünyanın bu en güzel ve tatlı kadınını neden kaybettiğimi anlatabilmek için en doğru kelimeleri bulmağa çalışıyorum.

■

Hikâyeme en başından, Anita'ya rasladığım geceden başlıyacağım.

Londra'daki Savoy Otelinde verilen hususi bir partiye gitmiştim. Yalnızdım. Partinin hiç de neşeli geçeceğini tahmin etmediğim için, bir müddet oyalanıp sonra başka bir yere gitmeyi tasarlamıştım.

O sıralarda bekârdım. Karım Juanita Forbes'ten ayrılalı birkaç yıl olmuştu.

Juanita hoş bir kadındı. Fakat anlaşamadığımız hususlar olduğunu görerek ayrılmıştık.

Sekiz yıldan beri Rank stüdyosunda çalışıyordum. Haftalık kazancım 350 sterlin idi. Londra'nın West End semtinde gayet güzel döşenmiş bir katta oturuyordum. Mesut bir bekâr hayatım vardı.

Savoy'daki partide tanıdıklarla konuşurken, bir taraftan da kimseyi darıltmadan nasıl savuşacağımı düşünüyordum ki kapı açıldı, Anita içeri girdi. Onu daha önce hiç görmemiştim. Ne adını, ne de kendisine ait herhangi bir şey biliyordum.

Sırtında vücuduna sımsıkı yapışan siyah bir tuvalet vardı. Şahane saçları gümüş bir şelâle halinde omuzlarından dökülüyordu. Bir masal kitabından çıkmış gibiydi. O güne kadar böyle cana yakın bir kadın görmemiştim.

Onunla tanışmak için önüne geçilmez bir istek duydum. Konuşmağa başladık. Daha ilk anlardan itibaren biribirimizle anlaşmıştık. Büyük bir rahatlıkla konuşuyor, gülüşüyorduk.

Savoy'dan beraber çıktık. Gitmeyi tasarladığım yere beraber gittik. Sonra onu kalmakta olduğu Savoy Oteline bıraktım. Londra'da bir film çeviriyordu.

O geceden sonra her gece ve hafta sonlarında biribirimizi görmeğe başladık.

Anita'nın İngiltere'ye ilk gelişi idi. Onu Thames'de gezdiriyor, dostlarımın çiftliklerine götürüyordum.

Emin olun, tekrar evlenmek o sırada hiç aklımdan geçmiyordu. Fakat Anita'yı tanıdıktan sonra geçen birkaç gün içinde onun aradığım

Bu röportajın Türkiyede neşir hakkı Opera Mundi Ajansı tarafından yalnız mecmuamıza verilmiştir.

kadın olduğunu anladım. Cana yakınlık, tabiilik ve sıcak kanlılık gibi bir kadında aradığım bütün vasıflar bu fevkalâde güzel ve tatlı kadında vardı.

Hakiki hayatta pek nadir görülen o büyük, ilâhî kaynaşma olmuştu.

O sırada Anita'nın İngiltere'deki işi bitti. İsveç'in Malmo şehrindeki ailesini ziyarete karar verdi.

Ondan uzak kalmağa tahammül edemiyeceğimi anlamıştım. Beraber gitmemizi teklif ettim. Memnuniyetle kabul etti.

Anita'nın ailesi biribirlerine çok bağlı kimselerdi. Anası, babası ve altı erkek kardeşi ile tanıştım. Dört bir tarafım Ekberg'lerle çevrildi.

Biribirimizi tanıyalı pek az olduğu halde biribirimize olan aşkımızı itiraf etmiştik. Gayriresmi olarak nişanlanmağa, fakat evlenme kararımızdaki isabeti kati olarak tâyin edinceye kadar tasavvurumuzu herkesten, hattâ Anita'nın ailesinden dahi gizli tutmağa karar verdik. Anita, İsveç'ten Hollywood'a dönecekti. Ben de onunla beraber gitmek istiyordum. Fakat İngiltere'nin Barsley şehrindeki yeni bir sinemanın açılışında bulunmak üzere söz vermiştim. Onun için Anita, Amerika'ya yalnız döndü. On gün sonra da ben gittim. Her zamankinden daha tatlı olan Anita beni Los Angeles hava alanında bekliyordu.

Amerikaya ilk gidişimdi. Anita beni dostları ile tanıştırdı. California'yı gezdirdi.

Artık biribirimize deliler gibi âşıktık. Elimizden geldiği kadar da mâkul olmağa çalışıyor, evlenirsek istikbalimizin ne olacağı hususunda uzun uzun konuşuyorduk.

En mühim mesele Anita'nın Hollywood'daki stüdyolar hesabına çalışmak mecburiyetinde olması, benim de kontratla Londra'ya bağlı bulunmamdı. Bu halin ileride ne kötü bir durum yaratacağını idrak edemiyorduk. Çünkü California'nın mehtaplı geceleri insanı sarhoş edici bir ılıklıkta idi. Ve biz hiçbir şey düşünemiyecek kadar kendimizden geçmiştik.

Nihayet bu durumda olan herhangi bir çiftin yapacağı şeyi yaptık. Geleceğin hayırlı olması temennisi ile evlenmeğe karar verdik.

Nerede ve ne zaman evleneceğimiz hususunda hiçbir fikrimiz yoktu. Çünkü «Checkpoint» adlı bir filmin çevrilişi için İtalyaya gitmem icabediyordu.

■

22 mayıs 1956 da, Floransa'nın 12. yüzyıldan kalma bir sarayında evlendik. Evlenir evlenmez de dört bir taraftan bir yaylım ateşidir başladı. Çünkü Anita nikâhta bir omuzu açık beyaz bir elbise giymiş, saçlarını da omuzlarından aşağı bırakmıştı.

Bazı kimseler bu kıyafetin bir nikâh töreni için hiç de uygun olmadığını söylediler. Diğer bazıları da, nikâhta toplanan halk bağırışıp tezahürat yaptığı için töreni bir sirk gösterisine benzettiler. Bazıları daha ileri giderek bütün bu halin, evlilikleri balayı sınırını geçmiyecek olan iki şöhret budalası film yıldızının kuru sıkı gürültüsünden başka bir şey olmadığını söylediler.

Fena üzülmüştük. Buna rağmen sustuk.

Fakat artık konuşabilirim.

Evvelâ elbiseden bahsedeyim.

Anita, Floransa'da bir nikâh elbisesi almayı düşünüyordu. Fakat film icabı acele Floransa'dan Como gölüne gittik. Anita oradaki küçük kasabada bir şey bulamadı. Yanındaki beyaz bir elbiseyi bana gösterdi. Nikâhta onu giyip giymemek hususunda fikrimi sordu.

Çok uygun buldum. Vakaa elbisenin bir omuzu açıktı ama hiç de dekolte sayılmazdı. Hâlâ da o kanaatteyim.

Saçlarına gelince...

İlgili kimselere başvurarak nikâhta şapka giymek mecburiyeti olup olmadığını sordum. «Yoktur» dediler. Bunun üzerine Anita'dan saçlarını omuzlarından bırakmasını rica ettim. Onun bu hali çok hoşuma giderdi.

Anita sırf beni memnun etmek için bu arzumu kabul etti ve bu yüzden de türlü hücumlara mâruz kaldı.

Nikâhta itişip kakışan büyük bir kalabalık olduğu doğrudur. Fakat bu da bizim değil, polisin suçu.

Şimdi size nikâh günümüze ait, kimsenin bilmediği küçük bir sırrı açıklıyayım:

Nikâhın gürültü ve patırtısından kurtulunca bir müddet baş başa kalmak istedik.

Yanımıza bir şişe şampanya ile iki bardak alarak kalabalıktan sıyrıldık. Yol kenarında açık bir at arabası bulduk. Sürücüsü sevimli bir ihtiyardı. Bizi şehrin şipşirin sokaklarında dolaştırmasını söyledik. Biteviye nal sesleri içinde araba sokaklardan geçerken biz de saadetimize içiyorduk.

Bir, iki saat bu sallantılı, fakat o nispette de sevimli araba içinde biribirimizi ağırladık.

Ertesi gün Londra uçağında idik. Çevirmekte olduğum filmin daha üç haftalık bir işi vardı.

Londra hava alanında bir televizyon röportajcısı Anita'ya yaklaştı. İlk suali de şu oldu:

«Hâmile misiniz?»

Romantik bir evlenmeden sonra sorulan ilk sual!...

■

Evlilikten sonra beraber yaptığımız bu uçak yolculuğu, üç sene devam edecek yolculukların henüz ilki idi. Tam üç sene, defalarca Atlantik üstünde gidip gelecektik.

Balayımızı nasıl geçirdiğimizi soracaksınız. Güldürmeyin beni. Balayı normal şartlar içinde yaşıyan insanlar içindir. Biz ise çalışmak, buluşmak, ayrılmak için havalarda gidip gelecektik.

Patronlardan bir müddet için izin istemedim değil. Fakat bir filmi yarıda bırakıp tatil yapmıya imkân yoktu. Onun için her sabah 6.30 da güzel gelini yalnız bırakarak Savoy'dan ayrılıyordum.

«Zararı yok» diyorduk. «Beraber olmak için önümüzde koca bir hayat var. Bekleriz.»

Biribirimize âşıktık. Mesuttuk. Saadetimizden uçuyorduk.

Filmi bitirip beraber Hollywood'a gittik. Beverly Hills'de bir ev tuttuk. Orada birkaç hafta, müşterek hayatımızın beraber geçen nadir mesut günlerini yaşadık.

Evimizin balkonundan gün batışını seyrederken gelecek hakkında plânlar kuruyorduk. Her türlü üzüntüden uzaktık. Fakat başkaları bu üzüntüleri hazırlamakta gecikmiyecekti.

(Devamı gelecek sayıda)

Anlatan ve yazan *Anthony Steel, hâtıralarını Sunday Pictorial gazetesinin Hollywood muhabiri Lionel Crane'e anlattı. Eski karısını hâlâ deli gibi seven Anthony Steel ona şöyle diyordu: «Onu ilk gördüğüm gün, işte sevebileceğim yegâne kadın, demiştim. Anita benim için hâlâ öyledir. Oteldeki dairemin, Hollywood'un meşhur Sunset Boulevard'ına bakan balkonunda otururken, dünyanın bu en güzel ve tatlı kadınını neden kaybettiğimi anlatabilmek için en doğru kelimeleri bulmağa çalışıyorum.»*

Sohbet KÖŞESİ

BİR GENÇ KIZIN ISTIRABI

EPEY zamandan beri beni düşündüren, fakat yapacak hiçbir şey olmadığı için masamın üzerinde, sahibi gibi perişan bekliyen bir mektubu bugün sizlere okutmak istiyorum. Yurdumuzun her tarafında aynı ıstırabı duyan kızlarımızın ruh hallerini aksettiren bu mektubu bilhassa kız çocukları olan ana-babaların okumaları faydalı olacaktır. Bu mektup şöyledir:

«Ben size bunları Anadolunun ücra bir köyünden yazan zavallı ve cahil bir genç kızım. Kendimi dünyada yaşar hissettiğim günden beri ana-baba sevgisi ve şefkati görmedim. Teyzemin çocuğu olmadığı için beni kardeşlerimden ayırarak onun yanına vermişler. Babamı o zaman bir yabancı gibi gelip gittikçe görür, ondan daima kaçardım. Annemi ve ablalarımı hiç tanımazdım. İşte böylece 6 yaşıma geldim ve mektebe başladım. O sıralarda babamla teyzemin arası açıldı; beni yanından aldı ve bu köye getirdi, iki ay sonra da öldü. Annem cahil bir kadındı, elinde imkân da bulunmadığı için bizi ancak ilkmektebe kadar okutabildi. Ben ise muhitimde üstün bir zekâ ve kabiliyet gösteriyordum; herkes okumamı istiyordu. İşte bu sırada ablamın nişanlısı, müstakbel mutaassıp damat bey buna mâni oldu. «Bizim ailemize böyle şey yakışmaz, kızlar bundan fazla okutulmaz.» diyerek annemi ve ağabeyimi kandırdı. Böylece tahsilim durdurulmuş oldu.

«Ben o gece ve onu takib eden günler hep ağladım. Aradan sekiz sene gibi uzun bir zaman geçtiği halde hâlâ sessiz sessiz ağlıyorum. Bu arada beni anlıyan bir tek insan çıkmadı. Halbuki siz insanların çok iyi olduklarını, onlardan hiçbir zaman ümidimizi kesmememiz icabettiğini söylüyorsunuz. Ben insanlardan o gün, çocuk kalbimin bütün masumiyeti ile ümidimi kestim. Şimdi hiç kimsenin beni sevdiğine inanmıyorum. Bir anne çocuğunu benim yanımda şefkatle bağrına bassa kalbim acı ile burkuluyor, gözlerim yaşarıyor. Acaba niçin beni böyle seven bir annem yok? Sevgiye ve şefkate o kadar muhtacım ki. Bunu hiçbir yerde bulamıyorum. Öyle bir muhitte yaşıyorum ki ev içinde şarkı söylemek suç, roman okumak suç, sokağa yalnız çıkmak, hattâ odada yalnız yatmak suç. Siz söyleyin, bu insanlar ne dereceye kadar iyidirler?

«İşte bütün bu imkânsızlıklar içinde yaşarken boğuluyorum. En ufak bir hâdise bana hemen ölümü düşündürüyor. Bu gidişle melânkolik olacağım veya çıldıracağım diye korkuyorum.

«Size bu mektubu İstanbuldan misafir gelen bir arkadaşım vasıtasiyle gönderiyorum. Buradan postaya vermeme imkân yoktur. Büyük ıstırabımı hiç olmazsa sizin duymanızı istedim. En derin saygılarımla...»

Bu mektuba benim ilâve edebileceğim sözler şunlar olabilir: Anneler! Kızlarınızın üzerine biraz daha muhabbetle eğiliniz. Eğer onlar okumak istiyorlarsa istidatlarını söndürmeyiniz. Eğer bunu yaparsanız onları yanı başınızda boğmuş olursunuz.

ŞEVKET RADO

ELIZABETH TAYLOR

M.G.M.'in cazip sinema yıldızı diyor ki:

"Ben, **LÜKS** tuvalet sabununu kullanırım".

Mükemmel bir ten! İşte bir sinema yıldızının en kıymetli varlığı! Sinema yıldızlarından onda dokuzu da, günlük tuvaletleri için sâf ve lâtif olan LÜKS tuvalet sabununa güvenirler.

Bol mikdardaki, kaymak gibi köpüğü hakikî bir güzellik müstahzarıdır ve LÜKS tuvalet sabununun enfes kokusunu çok beğeneceksiniz. LÜKS tuvalet sabununun köpüğü ile cildinizi biraz ovuşturunuz. Bundan sonra, evvelâ sıcak su ile müteakiben soğuk su ile yıkayıp yumuşak bir havlu ile hafifçe kurulayınız.

Neticede, bir sinema yıldızınınki gibi taze ve çok güzel bir tene sahip olacaksınız.

2120 sinema yıldızının tercih ettiği güzellik sabunu

LT.967

Ankara civarındaki tarihî Gordium'da kazılar...

Kör Düğüm Şehrinin Düğümü Nihayet Çözülüyor

İskenderin, bir kılıç darbesi ile meşhur düğümünü çözdüğü Gordium şehri ve merkezi bulunduğu Frikya, bir efsane olmaktan çıkıp hakikat olmaktadır. M. Ö. 1200 senesinde teşekkül eden, 500 sene sonra da inkiraz bulan bu devlet hakkındaki malûmatımız, efsaneye ve eski müverrihlerin yazılarına dayanıyordu. Bir Amerikan heyetinin Ankaranın 135 Km. güney doğusunda yaptığı arkeolojik kazılarla, bu medeniyet ilk defa olarak elle tutulur bir vakıa olarak karşımıza çıkmaktadır.

YAZAN: İFFET ASLAN

Frikya Gordium'unun üzerine Pers Gordium'u, onun üzerine İskender'in onun da üzerine Romanın Gordium'u kurulmuştur. Resimde, bir evin altında bulunan İskender (Helenistik) devrine ait gümüş paralar görülmektedir.

Yukarıdaki fotoğrafta, bu sene yapılan kazılarda açılan bir mezardan çıkan, Frikya medeniyetinin eriştiği seviyeyi gösteren seramik eşyalar görülüyor.

GORDİUM — İşte bu harabelerin bulunduğu yerde büyük bir medeniyet hüküm sürmüş, İskender kör düğümü bir kılıç darbesi ile burada çözmüştür.

KADİM Frikya devletinin payitahtı Gordium mevkiinde, 1950 den beri hafriyat yapan Philadelphia Üniversitesi Müzesi Arkeoloji Profesörü Rodney S. Young, kazılarını bu sene de muvaffakıyetle neticelendirmiştir. Profesör Young'ın gayesi, bu memleketin şöhreti masallara geçen hükümdarları Gordios ile Midas'ı efsanelerden alıp tarihe mal etmektir. Zira, milâttan evvel 12 nci asır ile 7 nci asır arasında teşekkül edip dağılan, bu zenginliği ile mâruf Anadolu devleti hakkında bugüne kadar bilinen şeyler efsanelerden ibaretti.

Frikyalıların en meşhuru muhakkak ki Kıral Midas'tır. Efsanelere göre Midas öylesine servete düşkünmüş ki, bir hizmeti neticesinde ilâh Apollo kendisine, «Dile benden ne dilersen» deyince, her tuttuğunun altın olmasını istemiş ve bu arzusu yerine getirilmiş. Fakat Midas çok geçmeden böylelikle kendisini ölüme mahkûm ettiğini anlamış. Zira eline aldığı lokmalar dahi altın kesildiğinden bir lokma bir şey yiyemez, bir yudum su içemez olmuş. Nihayet Apollo mâbedi kâhininin tavsiyesi ile Porsuk çayına yıkanmağa girmiş, rahiplerin duaları sayesinde bu hassa Porsuk sularına geçmiş.

GORDİOS EFSANESİ

Frikya ile ilgili diğer bir efsane de ismi payitahta verilen Kıral Gordios'a aittir. Bugüne kadar gelen söylentilere göre Frikyada çok eskiden büyük bir kıtlık olmuş. Halk mâbetlere toplanmış, dualar edilmiş, adaklar adanmış, âdet olduğundan on misli fazla kurban kesilmiş ama musibetin ardı arası bir türlü kesilmemiş. Bunun üzerine Zeüs mâbedi baş kâhinine müracaat ederek ne yapmaları lâzım geldiğini sormuşlar. İhtiyar rahip gece istihareye yatmış, Tanrılara danışmış. Ertesi sabah, bir gün sonra kağnısı ile Zeüs mâbedine ilk gelecek sürücüyü kıral yaparlarsa kıtlığın sona ereceğini söylemiş.

Ertesi gün bütün halk şafakla beraber şehrin kapısında toplanıp, arabası ile ilk gelecek adamı beklemiş. Bu arada, şunun bunun tarlasını ekip biçmekten bıkmış Gordios ismindeki yaşlı bir rençper ise, ölesiye çalıştığı halde çoluk çocuğunun karnını doyuracak kadar bile kazanamayışı canına tak dediğinden, o sabah aile efradını kağnısına bindirerek şehrin yolunu tutmuş. Maksadı mâbede gitmek ve çoluk çocuğunu Tanrı putunun önüne dökerek, «Ben bu kadar boğaz ile başa çıkamadım, bundan böyle al sen uğraş» demekmiş.

Gordios, şehir kapısına yaklaşınca büyük bir halk kitlesinin hep bir ağızdan, «Geliyor, geliyor, sultanımız, hükümdarımız geliyor, uğrunda malımızı, canımızı sevine sevine feda edeceğimiz ulu efendimiz geliyor!» diye bağırıştığını görüp şaşırmış, fakat «Kimbilir kimi bekliyorlar, hele ben yoluma devam edeyim» diyerek kağnısını sürmeğe çalışmış. Ama halk peşini bırakmamış, kendisini başları üzerinde saraya taşıyarak tahta oturtmuşlar.

KÖR DÜĞÜM

Gordios, sultan olduktan sonra kendisine takdim edilen kılıcı emektar kağnısına bağlıyarak Zeüs mâbedine hediye etmiş. Kılıcı kağnının okuna öyle bir kör düğümle bağlamış ki, çözebilen yokmuş. Kim çözerse dünyaya hâkim olacağı kanaati hâsıl olmuş. Asırlar sonra büyük İskender, Frikya başkenti Gordium'u zaptedince, kendisine Gordios'un bağladığı kör düğümü göstermişler ve çözebilenin dünyaya hâkim olacağı hususundaki kanaatten bahsetmişler. İskender kılıcını çıkarıp düğümü ikiye bölmüş.

YAPILAN KAZILAR

Bu meşhur şehrin Ankara civarında bulunması lâzım geldiği çok eski zamanlardan beri biliniyordu. Ankaranın 135 km. güney doğusunda, Sakarya ile Porsuk nehrinin kesiştiği noktanın bir km. açığındaki, toprak yığmak suretiyle meydana getirilmiş koni şeklindeki suni tepeler, arkeologların bu tahminine esas teşkil ediyordu. Tumulus veya Türkçe adiyle höyük denilen bu tepelerin mezar oldukları da biliniyordu. Fakat delip açmak çok masrafı icabettirdiği için ancak 1950 de Philadelphia Üniversitesi bu iş için tahsisat ayırdıktan sonra kazılara başlamak mümkün olmuştur.

Bu tarihten itibaren Profesör Young maiyeti ile beraber 1955 ten maada her yazını Türkiyede geçirmiş ve bu müddet zarfında 84 mezar höyüğünden 23 ünü açarak şehir harabelerinin mühimce bir kısmını meydana çıkarmıştır.

Mezar hafriyatı, içlerinden kırılmamış eşya çıktığı ve ait oldukları devreleri tahmin etmek daha kolay olduğu için çok mühim addedilmektedir. Frikyalıların, yontulmamış sedir ağaçlarını birleştirmek suretiyle yaptıkları mezar odalarının etrafını yarım metre açıktan, bir de taş duvarla ördükten sonra aradaki boşluğu çakıl ile doldurup, üstlerini yine taş ile örttükleri anlaşılmaktadır. Bilâhare bu mezarların toprakla örtülmesi suretiyle suni tepecikler halindeki âbideler meydana getirilmiştir.

Hafriyatı 1957 de tamamlanan 50 metre yüksekliğindeki en büyük tumulus ve 1956 da içinden bir çocuk iskeleti çıkarılan kabirden sonra Frikya mezarlığında açılan en büyük mezar bu senekidir.

Büyük tumulusun Frikya devletinin en ihtişamlı devrinde hüküm sürmüş olan Kıral Gordios'a ait olduğu tahmin edilmektedir.

NELER BULUNDU?

Bulunan iskeletin vaziyetinden ölünün dört ayaklı bir karyolaya yatırılmış olduğu anlaşılmaktadır. Elbiselerinden, sadece bunların tutturulması için kullanılan bronz çengelli iğneler ve bronz çivi başlariyle tezyin edilmiş yine bronz bir kemerin parçaları kalmıştır. Ölünün başı ucunda üç ayaklı demir sacayaklar üzerinde büyük bronz kulplu kazanlar bulunmuş, içlerindeki ufak kapların ise gıda maddeleri ihtiva ettiği görülmüştür. Gordios'un mezarında bir de tahtadan yapılmış kakma ve oyma işi bir taht veya paravana parçası bulunmuştur. Bu meyanda kenarlarında birkaç satır yazı bulunan iki tasın da ele geçmesi sayesinde, Frikyalıların M. Ö. sekizinci asrın sonuna doğru ümmilikten kurtuldukları anlaşılmıştır. Fakat maalesef bütün aramalara rağmen şimdiye kadar yazılı başka hiçbir esere raslanmamıştır.

Diğer mezarlarda da tip itibariyle hep bunların benzeri eşya bulunmuştur. Bu sene açılan mezarın hususiyeti, ihtiva ettiği eşyanın çok daha zarif oluşudur ki bu da mezarın bir kıraliçeye ait olduğu intibaını yaratmıştır.

Arkeoloji heyetine şehrin mevcudiyetini, sağdaki fotoğrafta bir nümunesi görülen ve höyük denilen tepecikler haber vermiştir. Yukarıdaki resim ise bir mezara inişi gösteriyor.

Son hudut

ÇIKAN KISIMLARIN ÖZETİ : İngiliz gizli istihbarat servisine mensup bir ajan olan Reynolds, mühim bir vazife ile Macaristana gelmiştir. Reynolds hududu gizli geçmiş, fakat birkaç saat sonra Macar polisinin eline düşmüştür. Kendisini sorguya çeken komisere, Buhl isminde bir iş adamı olduğunu belirten vesikalar göstermiş, ama onu inandıramamıştır.

YAZAN : ALISTAIR MAC LEAN — ÇEVİREN : ADNAN ERİM

SÖZÜNÜ bitirmemişti ki, Reynolds'un yüzünde şaklıyan iki dehşetli tokat, gizli ajanın gözlerinde şimşekler çaktırdı. Onun arkasından, komiserin boğuk sesi duyuldu:

— Bunu istiyordun değil mi? Söyle, adın nedir?...

Reynolds, elleri kelepçeli de olsa bu kadarına tahammül edemezdi. Sağ ayağının burnuyla adamın midesine öyle bir tekme yapıştırdı ki, komiser gık diyemeden yere yuvarlandı. Suratı mosmor, nefesi tıkanmış bir halde çırpınmıya başladı. Arkada duran üç polis, bu manzara karşısında aptallaşmış, hareketsiz kalakalmışlardı. Reynolds, fırsattan istifade etrafa süratli bir göz attı. Yerinden yıldırım gibi fırlayıp kapıdan kaçabilirdi. Fakat nereye gidecekti? Bilekleri sımsıkı kelepçeliydi. Serbest bile olsa, sığınacak neresi vardı?

Bu düşünceler birkaç saniye içinde hâfızasından süratle geçerken, komiser hâlâ yerde can çekişiyor gibi debelenmekte idi. Reynolds dudağından sıcak sıcak bir şeyin aktığını hissetti.

Kelepçeli kollarını kaldırıp elinin tersiyle dudağını sildi. Tokadın şiddetinden dişleri kanıyordu. Bu sırada kapı bir tekmeyle ardına kadar dayandı. Reynolds hayretle içeri giren adama baktı. Bu, âdeta bir devdi. Boyunun uzunluğundan başı kapının üst pervazına değiyordu. Üzerinde, yakaları kalkık bir askeri trençkot vardı. Ayaklarında çizmeler göze çarpıyordu. Başı açıktı. Saçlarına kar taneleri düşmüştü.

Pırıl pırıl mavi gözlerini soğukkanlılıkla odanın içinde gezdirdi:

— Ne oluyor burada kuzum?... Bu ne?!...

Kimseden ses çıkmadı.

— Nedir bu rezalet? Senin ne işin var yerde?

Komiserin yanına yaklaştı. Yakasından tutup bohça gibi havaya kaldırdı.

— Başından büyük işlere ne diye burnunu sokmıya kalkarsın?!... Sen buranın patronu musun? Bu yabancı kim? Onu sorguya çekmiye mi heves ettin yoksa?

Komiser güçlükle kekeledi:

— İsmi Johann Buhl'muş... Viyana'lı bir tüccar olduğunu iddia ediyor... Fakat... Yalan söylüyor... Casus o!... Halis muhlis casus!... Kimbilir nereden geliyor!...

— Saçma lâflar konuşma! Nereden biliyorsun böyle olduğunu? Hüviyetini muayene ettin mi?

— Ettim.

— Nerede hüviyet? Ver onu bana!...

— Masanın üstünde. Buyrun.

— Ne vakit gelmiş buraya?

— Bu akşam altıda huduttan geçtiğini söylüyor. Halbuki yirmi dört saatten beri hudut kapalı. Casus değil de nedir bu adam?...

— Fikrini sormuyorum aptal. Sen yalnız sorduklarıma cevap ver!

Reynolds'a döndü. Dudağının kenarından sızan kana baktı.

— Bu adamın ağzı neden kanıyor?

Komiser kekeledi:

— Suallerime cevap vermedi. Ben de...

— Sen ne sersem adamsın! Sana sual sormak, yakalanan kimseleri dövmek hakkını kim verdi?!...

Uzun boylu adam, kapının yanındaki polislere döndü. Reynolds'u işaret etti:

— Bu yabancıyı benim arabaya götürün! Üstünü iyice aradınız mı?

— Aradık.

Reynolds'un yüzüne baktı:

— Üzerinde fazla bir şey var mı? Yoksa ben de arıyayım mı?

Reynolds soğuk bir sesle cevap verdi:

— Şapkamın altında bir bıçak var.

— Teşekkür ederim.

Nezaketle şapkasını kaldırdı. Sustalı çakıyı aldı. Cebine attı. Sonra tekrar şapkayı başına oturttu.

Polislerin yüzleri bembeyaz kesilmişti. Uzun boylu adam hepsini bir kere ters ters süzdükten sonra bileğindeki saate baktı:

— Telefonda bana Andrassy Ut'u bulun çabuk!...

Andrassy Ut!... Bu tüyler ürpertici isim, Macaristan'da komünist gizli polisinin işkence karargâhıydı. Buraya adım atanın bir daha geri döndüğü duyulmamıştı. Reynolds, bütün soğukkanlılığına rağmen, ismi duyar duymaz ürperdi. Uzun boylu adam, dikkatle Reynolds'un yüzüne bakıyordu. Onun içini okumak ister gibi bir hali vardı... Soğuk soğuk sırıttı:

— Ne oldu dostum Mister Buhl?... Renginiz soldu, vücudunuzu bir ürperme sardı... Andrassy Ut ismi hiç de yabancı gelmedi, değil mi?... Çok sevimli bir yerdir! Gidince beğeneceksiniz...

Polislere döndü:

— Ne oldu telefon?... Ne bakıyorsunuz öyle aptal aptal?...

Memurlardan biri kekeledi:

— Efendim, telefonumuz bozuk... Onun için...

— Peki! Anladık!

Yüzünü ekşitti. İç cebinden bir hüviyet cüzdanı çıkardı. Memurlara uzattı:

— Okuyun şunu bakalım! Yakaladığınız adamı götürebilmem için kâfi vesika, değil mi?...

Polisler, hüviyeti görür görmez sert bir selâm çaktılar:

— Nasıl emrederseniz Albayım!...

Adam cüzdanı kapayıp Reynolds'a döndü. Müstehzi bir tavırla konuştu:

— Kendimi size de tanıtayım Mister Buhl... Ben, Macar Siyasi Polisi mensuplarından Albay Szendro!... Şu anda emrinizdeyim! Otomobilim kapının önünde sabırsızlıkla sizi bekliyor... Zaten biz kaç haftadan beri hasretle yolunuzu gözlüyorduk. Ancak bugün görüşmek kısmet oldu. Şimdi son süratle doğru Budapeşte'ye!... Sizin de arzunuz bir an evvel oraya varmak değil miydi sevgili dostum?...

Reynolds ses çıkarmadı.

— Bütün ahbaplar orada bizi bekliyorlar. Sizi doğru yanlarına götürmemi söylemişlerdi. Ufak bir mesele üzerinde konuşmak istiyorlar. Mamafih hiç üzülmeyin. Gayet kısa bir zaman sonra oraya uçmuş olacağız...

■

Dışarısı yine kapkaranlıktı. Albayın lüks otomobili karşıya çekilmiş duruyordu. Üzeri şimdiden bir karış karla örtülüydü. Szendro önde, o arkada ufak kulübeden çıktılar. Kar lâpa lâpa atıştırıyordu. Arabanın yanında durdular. Albay Szendro arka kapıyı açtı. Reynolds'a döndü:

— İçeri buyurmaz mısınız Mister Buhl? Hava soğuk. Kar da durmuyor...

Reynolds arka koltuğa ilişti. Szendro ön koltuğun altından iki parça ince zincir çıkardı. Birincisini, Reynolds'un kelepçeleri içinden geçirerek iki ucunu arabanın iki penceresi altındaki halkalara tutturdu. İkinci zinciri de Reynolds'un dizlerine doladı. Onun da iki ucunu arabanın döşemesindeki iki halkaya kilitledi. Sonra direksiyon başına geçti. Soğuk soğuk ağzını yaydı:

— Bu çok acayip bir araba değil mi Mister Buhl?... Fakat çok emniyetli! Vazife icabı, her zaman emniyet meselesine çok dikkat etmemiz lâzım geliyor. Ne yaparsın?...

El frenini gevşetip ayağını gaza dokundurdu.

— Size bir şey söyliyeyim mi Mister Buhl?... Şimdiye kadar bu arabada hiçbir kaza olmamıştır! Kim bindiyse sağ salim yerine gitmiştir. Neden biliyor musunuz?... Şu kollarınızı ve ayaklarınızı saran ince zincir, bir ton ağırlığı kolayca tartar. Yerdeki halkalar deseniz, arabanın çelik şasisine bağlanmıştır. Yan halkalar da ancak kapıyla beraber çıkarlar. Velhasıl her şey bütün teferruatiyle düşünülmüş, yapılmıştır. Öyle bir incelikle ki, meselâ ayaklarınızı serbestçe oynatabilirsiniz. Kollarınızı da... Fakat hiçbir zaman bana uzanmanıza imkân yoktur!... Sonra, yanınızdaki kapıya dikkat

ettiniz mi?... İç taraftan kolu yoktur. Pencerenin camı da hayli kuvvetlidir. Dirsekle, omuzla yüklenmelere yüz vermez...

Reynolds, bu sözlere kulak verirken bir taraftan da kollarını, ayaklarını oynatarak zincirlerin, halkaların mukavemetini tecrübe ediyordu. Hepsi hakikaten adamın dediği kadar sağlam görünüyordu. Komünist gizli polisi her ihtimali göz önünde tutup içinden kaçılmasına imkân olmıyan bir araba hazırlatmıştı... Reynolds her türlü mevzu üzerinde hususi olarak kurs görmüş, en iyi şekilde yetiştirilmiş bir adamdı. Herhangi bir yolda, son süratle giden bir otomobilden kendini dışarı atması onun için çocuk oyuncağı idi. Hattâ isterse yanında dört tane silâhlı muhafız bulunsun! Onların gözü önünde burnunun dibinde, en ufak bir dalgınlıktan istifade etmesini bilirdi... Fakat şimdi durumu pek parlak görünmüyordu. Ellerinde, ayaklarında zincirler, bileklerinde kelepçelerle kıpırdaması bile imkânsızdı. Fakat yine de gözlerinde pek zayıf bir ümit parlamaktaydı. Szendro, zincirlerin ucunu halkalara kilitledikten sonra anahtarlarını ceketinin sağ cebine atmıştı. Eğer albayı bir müddet için uyutmanın çaresi bulunursa anahtarları cebinden çekivermek zor olmıyacaktı. Araba bazı yerlerde yavaşlıyordu...

On beş dakikadan beri konuşmadan gidiyorlardı. Sessizliği, Albay Szendro'nun müstehzi konuşması bozdu:

— Sesiniz çıkmıyor Mister Buhl? Rahatsız mısınız yoksa?...

Reynolds'dan cevap yok.

— Hayır, rahatsız değilsiniz Mister Buhl. Değilsiniz ama, çok tehlikeli bir adamsınız. Mütemadiyen düşünüyorsunuz. Kafanız hiç durmadan çalışıyor. Her saniye çalışıyor. Bir şeyler keşfetmiye uğraşıyorsunuz. Ben sizin kadar korkunç bir adam görmedim Mister Buhl...

Birkaç saniye geçti. Reynolds'un soğukkanlı sesi duyuldu:

— Bir sigara istesem verir misiniz Mister Szendro?...

— Memnuniyetle dostum. Bazan bir tek sigara insana inanılmıyacak derecede cesaret verir!... Hemen yanınızda ufak bir sandık var, görüyor musunuz? Onun kapağını kaldırın, içinde sigara ve çakmak bulacaksınız. İstediğiniz kadar içiniz...

Reynolds, kapağı açıp bir sigara çekti. Sonra çakmağı yaktı ve sanki kaza ile yere düşürdü. Almak için hemen yere eğildi. Fakat bileklerinden geçen zincirler kelepçeli ellerinin yere değmesine mâni oldu. Dişlerinin arasından bir küfür savurdu. Öylece kaldı...

Direksiyonda oturan Szendro soğuk bir kahkaha attı:

— Ben demedim mi siz çok tehlikeli bir adamsınız Mister Buhl... İşte şimdi buna bir kat daha emin olmuş bulunuyorum. Ne şeytani düşünceler!... Tabii eliniz yere değmiyecek. Ben uzanıp almak istiyeceğim. Siz de bunu bekliyorsunuz. Kelepçelerle ense köküme bir tane aşkedeceksiniz. Hesabım tamam olacak!... Anahtarların sağ cebimde olduğunu gördünüz. Derhal zincirleri sökeceksiniz. Araba da o zaman belki bir yere çarpmış bulunacak. Fakat siz iyi talimlisiniz. Bu çarpmayı hafif yaralarla atlatacaksınız. Ondan sonra ver elini Budapeşte... Karanlıklar arasında gözden kaybolacaksınız... Yok dostum! Ben öyle kolay kolay mantara basan takımlardan değilim!... Alın bakalım, size bir tek kibrit veriyorum. Onunla sigaranızı ateşleyin...

(Devamı gelecek sayıda)

Bütün dünya dillerinde tekrar tekrar basılan şaheser

NANA

ŞAHESER ROMANLAR serisi'nde Çıktı

Bu seriden diğer romanlar:

Dünya edebiyatı klâsiklerinden:

- HARP ve SULH — L. Tolstoy. (2. Baskı) 12,5 Lira
- NOTRE DAME'ın KAMBURU — V. Hugo. (2. Baskı) 12,5 Lira
- AŞKTAN DA ÜSTÜN — E. Gaskell. 8 Lira
- BİR BAŞKA KADIN — H. Walpole. 10 Lira
- SEN BİR MELEKTİN — E. Zola 12,5 Lira

Nobel kazanmış yazarlardan:

- DR. JİVAGO — B. Pasternak. 12,5 Lira
- GELİN TACI — S. Undset 8 Lira
- HER KADIN GİBİ — S. Undset 8 Lira
- SİLAHLARA VEDA — E. Hemingway (2. Baskı) 12,5 L.
- SENİ SEVMEK KADERİM! — S. Lewis. 10 Lira

Günümüzün şaheserleri:

- SABAH YILDIZI — Cronin. (2. Baskı) 10 Lira
- BİR AŞK UĞRUNA — Cronin 10 Lira
- MELİSSA — T. Caldwell. 8 Lira
- BAHAR ATEŞİ — J. Hilton 8 Lira
- BÜYÜLÜ ÇİÇEK — L. Bromfield. 8 Lira
- İHTİRAS ENGİNLERİ — F. W. Kenyon. 11 Lira.

EN BÜYÜK YAZARLARIN EN GÜZEL ESERLERİ

Her kitap nefis, sağlam ciltli, ayrıca beş renk ceket kaplıdır.

Bu kitapları bedellerine karşılık POSTA PULU göndererek GÜVEN YAYINEVİnden de getirtebilirsiniz. ÜCRETSİZ kataloğumuzu isteyiniz!

GÜVEN YAYINEVİ

Cağaloğlu Yokuşu, Narlıbahçe S. 11 İSTANBUL

1 Sene 1802... Ren nehrinin sol kıyısındaki köylerde oturan fakir halk, bir taraftan Napolyon ordusunun işgali altında inlerken, öte taraftan da asillerin bitmez tükenmez ihtiraslarına karşı koymaya çabalıyordu. Fakat, bir gün Hannes (Curd Jürgens) adında bir kahraman, köylülerin başına geçerek hürriyet savaşına atıldı. Kimsesiz büyüyen Hannes, asillerden intikam almaya yemin etmişti. Kısa zamanda Hannes, zenginlerin gölgesinden korktuğu, fakirlerin hayranlıkla kendisinden bahsettiği bir kahraman haline geliverdi.

Korkusuz Haydut

2 Hannes, Kont Cleve-Boost tarafından dövülerek, âdeta yarı ölü hale getirilmiş bir köylü ile karşılaştı. Kont, kendisine haraç vermek istemiyen köylüyü bu hale getirmişti. Hannes o gece Kont'un ziyafet verdiğini öğrendi. Ziyafet salonunda davetsiz bir misafir gibi ortaya çıkışı asılzadeleri korkuturken, asılzadelerin hanımlarını memnun etmişe benziyordu. Hannes, Kont'un oğlu Carl'ı rehin olarak aldı. Fakat Carl da asillerin haksızlıklarına isyan ediyordu. Kendi arzusu ile köylülerin safına katıldı.

3 Korkusuz Hannes bir tüccar kılığına girerek, Mayence şehrinde bir dostunu görmeye gitmişti. Burada kimse onun gerçek hüviyetinden haberdar değildi. Seyahati sırasında Ren nehri kıyılarındaki müzikli meyhanelerden birinde otururken, güzel Julchen (Maria Schell) ile tanıştı. Burada şarkıcılık yapan Julchen, bütün tehlikelere rağmen, yakışıklı haydudun peşinden gelmeyi arzu ediyordu. Hannes, Mayence'den Hansrück kasabasına gece yarısı dönerken yalnız değildi. Yanında cazibeli ve vefakâr sevgilisi Julchen de bulunuyordu.

4 Julchen ve Hannes hayatlarının sonuna kadar beraber olacaklardı. Korkusuz haydut, fakir köylülerin Fransızlar tarafından soyulduğunu öğrenince yeni planlar hazırladı. Çalınan, yağma edilen malları tekrar sahiplerine iade etti. Fakat Fransızlar bunu Hannes'e pahalıya ödetecekleri. Bir alay askerle Hansrück'ü sararak onu ele geçirmeye karar verdiler.

5 Hannes, fena halde sıkıştırılmıştı. Julchen'in yalnız başına kaçmasını istiyordu. Hâmile karısına, hiç olmazsa doğacak çocuklarını kurtarmasını söyledi. Vedalaştılar. Hannes kendini müdafaa edecekti. Bu sırada adamlarından biri, bir haber getirdi. Julchen'in bir kulübede, yeni doğan çocuğu ile kendisini beklediğini söylüyordu. Gerçekte bu bir tuzaktı. Fransızlar böylece Hannes'i ele geçirdiler. Hapsedilen haydut, bir müddet sonra idam edildi. İdamını 300.000 kişi seyretmişti. Hansrück'ün ormanlarında, Ren nehri kıyılarında bu kahraman haydudun maceraları yıllar ve asırlar boyu ağızdan ağıza dolaşacaktı.

Eylül sonunda çıkıyor!
Eylül sonunda çıkıyor!
Eylül sonunda çıkıyor!

ESAT PAŞANIN
ÇANAKKALE
HÂTIRALARI

Toprak Altında Kalan Taburlar

12

27 TEMMUZ SALI: Bugün denizde, düşman gemileri arasında bir faaliyet var. Imroz adasında on dört kadar büyük taşıt gemisi sayıldı. 3.30 da Anafartalar bölgesine gittim. Kumandanı Wilmers'i Çamlı Tekke karargâhında buldum. Aldığı tertibatı ve mevzileri harita üzerinde gösterdi. Gözetleme bakımından pek uygun buldum. Yalnız, düşmanın çıkartma teşebbüsüne karşı zayıf gördüm ve takviye kıtalarına ihtiyacı olduğunu Liman von Sanders Paşaya arzettim. Aldığım cevapta «ordunun umumi ihtiyatı yerinde olan 7 nci Tümenin, her hale karşı harekete hazır olduğu» bildirildi. Bölgenin bazı mevzilerini de gözden geçirdikten sonra ordu karargâhına uğrıyarak harb durumunu öğrendim ve 8.15 te karargâhıma döndüm.

28 temmuz çarşamba: 9.30 E. da Ağıldere'ye gittim. Bu derenin kaynağından 700 metre ötede bulunan ve topçumuzun ateşlerini tanzime yarıyan telefonla bataryalara bağlı gözetleme noktasından, düşman gerilerini, ihtiyatlarının çadırlı ordugâhlarını, Kızılhaç yerlerini, Küçük ve Büyük Arıburunlarını, Kabatepe ve Tekeburnu'na kadar sahili pek açık bir surette temaşa ettim. Kızılhaçtan gayrısını, top ateşi altına almak pek kolaydı. Ne çare ki ölü zaviyede bulunduklarından, düz mermi atan toplarımızla bir tesir yapamazdık. Arazi, otomobilin geçmesine uygun olmadığı için buraya hayvanla gelmiştim. Dönüşümde 14 üncü Alayı teftiş ettim. 1 inci Taburu en ileri hatta, 2 ve üncü Taburları da geride ve ihtiyatta bulunuyordu. Zabitlerimizle askerlerimizin mânevi kuvvetleri çok yüksekti. Beslenmeleri, elbiseleri, çadırları, silâh ve cephaneleri eksiksizdi.

Bugün, Başkumandan Vekilinin, Güney Grupuna ve Çanakkaleye gittiğini haber aldım.

29 temmuz perşembe: Sabahtan akşama kadar hafif surette karşılıklı ateş edildi. Attığımız iki havan mermisine düşman, obüsle cevap verdi.

30 temmuz cuma: Saat 5.00 e kadar süren ateş, bu saatte birdenbire şiddetlendi. Aynı zamanda torpidoların himayesinde bir kruvazör ve iki monitor Alçıtepe ile Maydos istikametine birçok defa ateş açtılar, fakat bir zarar yapamadılar.

4.30 da bir mihmandar refakatinde Almanya ataşemiliteri ile iki Alman, ordu karargâhına geldiler ve bugünkü durumumuz hakkında bilgi aldıktan sonra gittiler.

31 temmuz cumartesi: Sabahtan saat 10 a kadar süren hafif tüfek, mitralyöz ve top atışları, 16 nci Tümenin sol cenahında, sonra da bütün cephede birdenbire şiddetlendi; durum, âdeta bir muharebe halini aldı. Düşman, 81 No. lu ve Yeşiltarla'da yapılmakta olan siperlerimize taarruza geçti. Pek ileride bulunan ve ileri karakollara mahsus olan elli metrelik bir siperimizi önce lâğım ile attırdı; ardından da süngü hücumiyle zaptetti. Imdada gelen bir bölük, düşmanın şiddetli topçu ateşi yüzünden yüz kadar telefat verdi ve arazinin muhalefeti, düşman ateşinin de üstünlüğü yüzünden siper geri alınamadı. Onun yanıbaşındaki elimizde bulunan öbür siperlerde koltuklar tesisine çalıştı.

AĞUSTOS 1915

1 ağustos pazar: Ordu kumandanı, dün geceki muharebe hakkında yakından bilgi almak maksadiyle öğle üstü karargâhıma geldi ve yarım saat kaldıktan sonra döndü.

2 ağustos pazartesi: 7.00 E. de sahra bataryamız ve 21 lik havanımız, düşman siperlerine, bahusus Kanlısırt'a ateş etti. 9.45 te bir harb gemisi, Kocadere istikametine beş büyük mermi attı.

3 ağustos salı: 9.15 te Yeşilsırt'taki siperlerimize düşman beş lâğım patlattı, ardından da süngü hücumuna kalktı; fakat askerlerimizin şiddetli ve kahramanca karşı koymasiyle geri püskürtüldü.

4 ağustos çarşamba: Saat 9 da bütün cephede ve sağ, sol cenahlarda arasıra şiddetlenip hafifliyerek piyade ateşi başladı ve bir saat kadar sürdü. Düşman bir monitor ile Conkbayırı'na altı mermi attı ve sol cenahla cephe gerilerine ateş açtı.

5 ağustos perşembe: Sabahtan beri düşman topçusunda büyük bir faaliyet hüküm sürüyor. Kanlıtepe siperlerimize obüs mermileri, 11.00 E den beri de Merkeztepe siperlerimize mermi atıyor ve müessir oluyor.

Bugün, Varşova'nın düştüğünü haber aldık.

Tüfek ve top ateşi 9.30 a kadar sürdü.

6 ağustos cuma: 5.30 E. da Arıburnu önünde, dolu altı küçük taşıt gemisi görüldü ve topçumuz tarafından ateş altına alınarak çıkartma iskelesinden uzaklaştırıldı; çıkartma da önlendi. Yeşiltarla'daki siperlerin yarısını düşmandan geri aldık ve düşmanın karşı hücumlarını defettik. Fakat düşmanın kara ve deniz ateşinin şiddetine karşı barınmak mümkün olmadı, eski siperlerimize çekilmek zorunda kaldık. Bu sırada iki tarafın topçusu şiddetli bir ateşe başladı. Bu, 2.10 a kadar sürdü.

9.00 E. da Korkuderesi'nde ve Merkeztepe gerisinde, düşmanın süngü takmış kıtalarının görüldüğü 19 uncu Tümenden telefonla haber verildi. Üç günden beri düşmanın, geceleri iskeleye çıkartmalar yaptığı sezilmiş olduğundan bugünlerde cephemize taarruz edeceğine ihtimal veriyorduk. Tümenden alınan bu haber üzerine, kıtalara uyanık bulunmaları, 13, 15 ve 16 ncı alaylara da hazır olmaları emri verilerek durum ordu kumandanlığına bildirildi.

4.00 E. te düşman, Merkeztepe, Kırmızı ve Kanlısırt'a obüs topçusu ile ateşe başladı. Kanlısırt'a yaptığı endaht, dakikadan dakikaya şiddetleniyordu. Bombardıman, bugüne kadar yaptıklarına nispetle son derece şiddetli olarak devam ediyor. Topçularımız, düşmanın topçu mevzilerini bilmediğinden, adı geçen sırtlarda bulunan avcı siperlerinin gerilerine endahta başladı. Bu esnada, düşmanın gemi toplariyle de 16 ncı Tümenin sol cenahını döğmekte olduğunu haber aldık. Ayrıca, 16 ncı Tümen, düşman ihtiyatlarının Kanlısırt gerisinde ileri hatta yanaştırılmış bulunduğunun, 47 nci Alaydan öğrenilmiş olduğunu da telefonla bildirdi. Bütün bunlar, düşmanın hücuma hazırlandığını gösteriyordu.

4.30 da düşmanın, Kanlısırt'a hücumunun pek muhtemel olduğunu da ilâve ederek, 16 ncı Tümenin gerektiği

Kat kat vatan toprakları arasına sıkışmış aziz Türk şehitleri...

zaman 13 üncü Alaya da doğrudan doğruya emir verebileceğine; 15 inci Alayın Kemalyeri doğusunda 144 rakımlı dereye; 64 üncü Alayın Kocadere güneyindeki köy deresine gelmesine ve bütün kıtaların uyanık bulunmalarına dair tümenlere ayrı ayrı emir verdim. Sonra da düşmanın hareketlerini ordu kumandanlığına bildirdim.

Düşman, bu sırada donanması ve karadaki bataryalariyle, Güney Grupunun cephesine de ateş açmaya başladı. Mermilerin patlamasından doğan dumanlar, Güney Grupunun siperleri üzerinde bulut şeklinde görülüyor.

KANLISIRT DUMAN İÇİNDE!...

Düşmanın bütün bu hareketleri, yeni bir teşebbüs alâmetiydi. Netekim, en zayıf cephemiz olan Anafartalar cihetine çıkartma yapıp boğazın kilitlerinden en mühimmi olan Conkbayırı istikametinde taarruza kalkıştı. Bu hareketini kolaylaştırmak için de önce Kanlısırt'a ve Kuzey Grupunun öbür noktalarına taarruza geçti; Güney Grupunu da şiddetle bombardıman etti.

Kınlısırt'ın bombardımanı bütün şiddetiyle bir buçuk saat kadar sürdü. Düşman trotilli obüs taneleri, arasıra da şarapnel atıyor ve Kanlısırt'ı koyu bir duman kaplıyordu.

5.20 de siperlerimizin bir çok kısmı tahribedildi. 21 lik havan topumuz Kanlısırt'a tesir yapmaya başladığı bir anda, düşmanın topçu ateşi birdenbire kesildi. Düşman piyadesi, Kanlısırt'ın hattı bâlâsı ve kuzey versanı, kolordu gözetleme yerinden pek iyi görülüyordu. İki avcı siperleri arasındaki mesafe yüz metre kadardı. Düşman piyadesi, önlerinde kılıçları ellerinde zabitleri olduğu halde, sıkışık bir avcı hattı halinde, duraklamadan ilerledi. Birinci hattaki siperlerimizin önüne geldiği zaman, ayakta bir duraklamaya uğradığı görüldü. Bundan sonra geriden desteklenmekte olan piyadesi ilerledi ve kendilerinin üzerinde toplanan topçumuzun ateşleri altında verdiği zayiata bakmıyarak siperlerimize kadar gelmeye muvaffak oldu. Istinat siperlerimizle tekmil Kanlısırt hattı bâlâsını zapt ve istilâ eyledi. Bu arada birkaç defa da takviye edilen düşman, siperlerimize girerek yerleşti ve işaret flâmalarını dikti.

Bu hücum esnasında, Kanlısırt cephesinde bulunan 47 nci Alayın 1 ve 2 nci taburlarında ne ateşle bir müdafaa, ne de süngü ile karşı koyma gibi bir hareket görülüyordu. Sonradan anlaşıldı ki düşmanın obüsleriyle bombardımanı sırasında, gerek siperlerde, gerekse dayanak yerlerinde bulunan erlerin bir kısmı, yıkıntı altında, çoğu da hendekleri dolduran trotil dumanı içinde, kendilerinden geçmiş bir halde kalmışlardır. Bazı yerlerde sağlam kalanlar hendekler içinde süngü savaşı yaptılarsa da düşman başarı kazandı. Adı geçen alayın birinci taburunun büyük kısmı, üçüncü taburun da hepsi şehid oldu, ikinci taburdan ise ancak elli nefer kurtulabildi.

GELECEK HAFTA

Düşman Anafartalara Çıkıyor

AFİYET OLSUN GÜLBENKYAN Dünyanın hangi ucunda olursa olsun, yeryüzüne fışkıran petrollerin getirdiği kazancın yüzde beşi bu adamın cebine iner. Bu itibarla ona haklı olarak «Bay yüzde beş» lâkabı takılmıştır. Bu adam, yeryüzünün sayılı petrol kırallarından Gülbenkyan'dır. Gelgelelim, «Damlaya damlaya göl olur» sözünü bir muska gibi zihninde taşıyan milyarder, aynı zamanda israfın baş düşmanıdır. Karışı da öyle. Madam Gülbenkyan mutfak masraflarını orta sınıfa mensup her aile kadını gibi ayarlamıştır. Sadece bir gün önceki yemekten artmış tavuk parçalarını yeniden kıymetlendirerek sofraya çıkarmak için bildiği yemeklerin sayısı yirmi yediyi geçer. Ama, bütün bunlardan Gülbenkyanın pinti bir insan olduğu sonucunu çıkarmak da hatalıdır. Dünya borsasının tahvil durumunu nasıl büyük bir titizlikle gözden geçirirse, ziyaret ettiği lokantaların şahane yemek listelerini de aynı zevkle inceler ve seçtiği nadide yemekleri kemali afiyetle yer.

HAYAT'IN BÜYÜK FOTOĞRAF MÜSABAKASI

Hayat, Türk fotoğrafçılığını teşvik ve yurdumuzun bilinmeyen güzelliklerini göstermek gayesiyle, Teknicolor Fotoğraf Bürosu ile müşterek olarak bir fotoğraf müsabakası tertiplemiş bulunuyor. Müsabaka bütün Türk foto amatörlerine açıktır. Hayat, derece kazanan fotoğrafların sahiplerine yüksek telif ücreti ödeyerek resimlerini mecmuada basacak, Teknicolor müessesesi de zengin hediyeler verecektir. Müsabakaya katılmak isteyenler 18×24 ebadında ve üç konuyu geçmiyen fotoğraflarını, en geç 1 kasım 1959 tarihine kadar HAYAT MECMUASI FOTOĞRAF MÜSABAKASI SERVİSİ adresine göndermelidirler. Fazla bilgi için TEKNİCOLOR FOTOĞRAF BÜROSU, 5. VAKIF HAN ALTINDA, SİRKECİ - İSTANBUL adresine şimdiden müracaat edilebilir.

Uykusuzluktan Şikâyet Ediyor musunuz?

Hayat, bugün sizlere uykularınızdan bahsediyor. Yiyecek, içecek kadar hayati olan uyku, bedenî ve zihnî zindeliği, kuvveti temin eden en önemli gıdamızdır. Her insanın kendine göre uyku ihtiyacı ve uyuma itiyadı vardır. En faydalı uykunun hangisi olduğunu, uykusuzluktan şikâyet edenlerin neler yapması gerektiğini aşağıdaki yazımızda okuyacaksınız.

KIMI insan akşamları erkenden yatıp uyumak ister, kimisi de yatağa ne kadar geç girse o kadar memnun olur. Uykunun seyri ve süresi şahsa göre değişir. Meşhur Napoleon çok az uyku uyurmuş. Buna karşılık Alman şairi Göthe, günün her saatinde, fırsat buldukça uyumak istermiş. Tabiat hepimizi başka türlü yaratmış olduğuna göre, vücudumuzun uyku ihtiyacının da değişik olması gayet tabiîdir. Dimağımızda uyku merkezi dediğimiz bir nahiye vardır. Bu merkez doğrudan doğruya vejetatif sinir sistemine bağlıdır. Bu sinir sistemi ise, «sempatik» ve «parasempatik» denilen iki büyük şebeke vasıtasiyle kalbimizin çalışması, guddelerimizin faaliyeti gibi irademiz dışında çalışan organları idare eder. Bu sayede, uykudayken bile muntazaman nefes alırız. Guddeler ifrazatını tam zamanında yapabilirler. Gündüzleri kalb, teneffüs ve hareket fonksiyonlarını meşguliyetimizin icabına göre «sempatik» sinirler ayarlar. Gece yattıktan sonra uyku merkezi, şalteri çevirerek bu vazifeleri «parasempatik» e yükler. Bu suretle münavebe ile çalışan sinir sistemi uyku sırasında dinlenerek yeni enerji toplamış olur.

Erkenciler ve geçciler.

Sağlığımız ve gücümüz vejetatif sinir sisteminin bu iki ana şebekesinin çalışmasına bağlıdır. Tabiat geceyi ve gündüzü hazırladığı gibi, canlıların faaliyetini de buna göre ayarlamıştır. Uyku ruhun ve vücudun gıdasıdır. Ancak yatma zamanı ve uyku süresi insanların bünyelerine ve yaşama şartlarına göre birbirlerinden farklıdır. Erken yatmak muhakkak ki geç yatmaktan daha faydalıdır. Erken yatanlar ekseriya derhal uyurlar ve iki saat sonra uykularının en derin noktasına vâsıl olurlar. Yedi ilâ sekiz saatlik bir müddet zarfında tedricen uykularını alırlar. Gayet hafif uyanırlar ve kalkar kalkmaz bütün zindelik ve verimliliklerine sahiptirler. En verimli saatleri öğleden evveldir. Öğleden sonra yavaş yavaş randımandan kaybeder, akşam erkenden yatmak ihtiyacını duyarlar. Geç yatanlar ise sabahları geç saatlere kadar yataktan kalkmak istemezler. Erken kalkmaları icabederse derin uykularını feda etmeleri de lâzım gelir. Tam enerjilerini toplamaları için saatler geçmesi lâzımdır. En verimli zamanları akşama doğrudur, gece geç vakte kadar yorgunluk duymadan çalışabilirler. Uykuları geç vakit gelir; en derin noktasına da sabaha karşı erişir.

Alışkanlığın da tesiri vardır.

Her gün dokuz saat uyumaya alışan bir kimse yedi saat uyuduğu gün zor kalkar. Çok ve az uyuyan olduğu gibi, uykusu derin veya hafif olan kimseler de vardır. Bunların hepsi sinir sistemi ile alâkalı şeylerdir. Mamafih gece yarısından önce yatağa girmek, sağlık bakımından faydalı bir itiyad olur. Bununla beraber sekiz saatlik uykunun sıhhatli bir insana mutlaka kâfi geleceği de iddia edilemez. Kimine altı saat uyku yeter, kimine de dokuz saat bile az gelir. Az uyumak da, çok uyumak da biraz alışmağa bağlıdır. Çok küçük yaştan itibaren geç yatmağa yahut erken yatmağa alışkın olan insanlar bu itiyatlarını senelerce devam ettirirlerse, bünyeleri bu doza alışacağı için, sonradan bu alışkanlıklarını kolay kolay değiştiremezler.

Uykusuzluk daha fenadır.

Uyumamak fazla uyumaktan daha da fenadır. Bugün öyle insanlar vardır ki, ilâç almadan uyuyamazlar. Bunun en baş müsebbibi medeniyettir. Cemiyet hayatında sinir sistemini tahrik eden, hattâ organik ârızalara sebebiyet veren pek çok hâdiseler cereyan eder. Uykusuzluk bu kabîl tahriklerin bir tezahüründen ibarettir. Uykusuzluğun sebeplerini dört grupta toplıyabiliriz.

Organik ârızalar.

Bir yerimizde bizi uyutmıyacak kadar şiddetli bir ağrı veya sancı varsa, muhtaç olduğumuz uykudan mahrum kalmamak için bir doktor tavsiyesiyle vaziyetin önemine göre münasip bir uyku ilâcı kullanabiliriz. Lâkin unutmıyalım ki, uykusuzluk bazan organik bir hastalığın ilk alâmetidir. Meselâ kansızlığınız vardır, farkında olmazsınız. Buna benzer birçok ârızalar uykusuzluğa sebebiyet verebilir. Bu sebeple, uykum gelmiyor diye mütemadiyen ilâç şişesine hücum etmeyin. Evvelâ doktorunuza baş vurarak uykusuzluğunuzun sebebini öğrenmeye çalışın. Sonra çaresini düşünürsünüz.

Ruhi sebepler.

Para meselesi yahut bir takım şahsi, hissî ve ailevi mevzular bazan insanı o derece tazyik eder ki, doktora gidip ilâç isteyecek hale gelirsiniz. Bu gibi hallerde dahi uyku ilâcı yerine müsekkin sinir ilâçları kullanmak daha doğru olur. İlâçların âsabınızı teskin etmekte büyük yardımı olduğu muhakkaktır, ama başımızdaki dertlerin yalnız ilâçla değil, biraz da onlarla mücadele etme azmiyle yok edilebileceğini unutmamalıyız.

Yanlış itiyatlar.

Uyku şikâyetleri en ziyade yanlış itiyatlardan doğar. Çok kişi lüzumu kadar istirahat edememek endişesiyle, muhtaç olduklarından çok daha fazla uyumağa çalışırlar. Son zamanlarda İngiliz doktorları bir istatistik yapmışlar. Uykusuzluktan şikâyet edenlerin ancak ellide biri günde dokuz saatten az uyku uyuyormuş. Çoğu 11 saat yatakta kalıyormuş. Tabiî bu insanların akşam erkenden uykularının gelmemesi yahut sabahları erkenden gözlerini açması hiç de şaşılacak birşey değildir. Bu kadar çok uyuyorsanız, evvelâ altı saatten başlıyarak, uykunuzu vücudunuz normal ihtiyacı olan miktarı bulana kadar ayar edin. Ekseriyetle sekiz saat uyku her yetişkin insana kâfi gelir. Öğle uykusu yarım saati geçmemek şartiyle tavsiye edilir. Akşamları zor uyuyorsanız, öğle üzeri sadece uzanarak biraz istirahat edin, tam uyku basacağı sırada kalkarsınız. Bu bir istirahat sayılır. Akşam yemeklerini hafif yemeğe çalışın ve yemekle yatma arasında hiç değilse üç saat zaman geçsin. Geceleri sıcak banyo yapmayın. Yattığınız yerin de uyku üzerinde tesiri vardır. Bilhassa yastığınızın mümkün mertebe alçak olması daha iyidir. Yüksek yastığa alışkınsanız, alçakta yatmağı deneyiniz.

Her halde uykunun sağlığımız için çok önemli olduğunu unutmıyarak, ne mankafa olacak kadar çok uyumalı, ne de organizmanın ihtiyacını karşılıyamıyacak kadar az.

"R,, ye karşı çekingen davranmak içinden gelmiyordu. Acayip bir haleti ruhiye içinde bulunuyordu. Maziyi hâfızasından silmek istiyordu. İstikbale bakmalıydı.

«Zamanla geçmişi unuturum...» diye düşündü. Unutacaktı. Fakat istikbalden ne bekliyecekti?...

Bedenî arzuları tatmin etmenin, dünya yüzünde bir nevi cennet hayatı demek olduğunu hayal etmekteydi. Temiz, mukaddes ve her zaman esrar dolu bir hayat... Böyle bir hayatı arzuluyordu. Fakat bu nasıl olabilirdi?... «Bu kadar başına gelenlerden sonra bunun olmasına imkân var mıydı?...» diye düşünüyordu.

«R» ye bu mevzuu dokundurdu. Muharrir mânidar bir şekilde gülümsedi:

— Zamanı gelince her şey olur... dedi.

Eva, ona karşı dehşetli takdir ve arzu hisleri duymıya başlamıştı. Fakat bu arzuların hiçbir zaman «mukaddes» bir şey olabileceğini aklına getirmiş değildi.

Ne beklediğini bilmiyordu. Fakat her dakika bekliyordu. Kendi kendine soruyordu: Neyi? Niçin? Ne vakit? Nasıl?... Bu suallerin cevabını bir kişide bulmıya çalışıyordu. Ona rehber olacak kimse mevcut değildi. Aradığı adamla bir gün karşılaşıverecek olursa ne yapacaktı?... Bilmiyordu.

İçinde birisi vardı. Buna emindi. Bu birisi, «O» idi. Onu nereye gitse arıyordu. Bir toplantıda, bir davette, gezmede, sokakta, otobüste, her yerde...

Nasıl bir adamdı bu? Ne lisan konuşuyordu? Gözleri ne renkti? Boyu bosu ne biçimdi?

Eva bunların hiçbirini bilmiyordu. Sade bir tek şey biliyordu: O mevcuttu!...

Bütün bunlar pek romantik, pek çocukça şeyler görünmüyor muydu?

Görünmesi mümkündü. Bir zamanlar kendisi de böyle düşünmüştü. Karşısına birçok erkekler çıkmış, hepsi onu «O» olduklarına inandırmıya çalışmışlardı.

Erno'nun zamanında O'nu aramıya başlamamıştı. Şimdi başlıyordu.

«R» miydi o?... Zamanı gelmiş miydi?... Hayatı ona öğretecek erkek o mu olacaktı?...

Her şeye rağmen mesleği başta geliyordu. Eva bir artist olarak doğmuştu. Bu kabiliyeti terkedemezdi. «R» onu her dakika teşvik ediyordu. Ufak bir apartman dairesinde beraberdiler. Eva olmadan «R» bir satır yazı yazamıyordu. Bir piyes hazırlamakta idi. Yazdığı her cümleyi teker teker ona okuyor, tenkidini bekliyordu.

Bu çok güzel bir piyes olacaktı. «R» müsveddeyi Eva'ya verdi. Daktilo etmesini söyledi.

Genç kadın çok yavaş daktilo yazıyordu. Fakat bu işi memnuniyetle yapacaktı.

Piyes, Millî Tiyatro tarafından derhal kabul edildi. Fakat «R», baş rolün Eva'ya verilmesini şart koşmuştu. Tiyatro idaresinin kadrosunda münhal yer yoktu. Bütün artistler tamamdı ve hepsi resmî mukavele ile müesseseye bağlıydı. Hariçten artist alınmasına imkân yoktu.

Bu imkânsızlığa rağmen Eva, kadroya dahil edildi. Temsilin ilk gecesi unutulmaz bir hâtıra oldu. Binlerce kişinin genç artisti çılgınca alkışlaması sanki saatler sürdü. Son perde kapanırken tezahüratın arkası kesilmiyordu. Perde tekrar açıldı. Piyesin muharriri ile Eva sahnede elele göründüler. Coşkun haykırışlar Budapeşte caddelerine kadar yayıldı...

Ertesi sabah gazeteler kapışıldı. Eva başyazıları görünce sapsarı kesildi. Kalbi duracakmış gibi oldu. Hepsi aleyhine yazılarla doluydu!

Eva Bartok Aradığı Erkeği Bir Türlü Bulamıyor

YAZAN: EVA BARTOK — ÇEVİREN: ADNAN ERİM

Eva Bartok'a «ıstıraplı aşklar kadını» demek yerinde olur. Gönül hayatı hakikaten fırtınalarla doludur.

İç dünyasında da bazı değişiklikler olmuştu. Vakaa genç kadın, «R» ile arkadaşlığına devam etmekte idi. Fakat içinde yine bir boşluk mevcuttu. Aradığı erkek galiba «R» değildi. Eğer olsaydı, içinde böyle bir boşluk kalır mıydı?...

Öyleyse, aradığı adam kimdi, neredeydi?... Onu nasıl bulacaktı?

Kafasında kaynaşan bin bir türlü düşünce onu yiyor, bitiriyordu. Bir İncil satın aldı. Baştan başa dikkatle okudu. Peygamber bütün insanları ikaz ediyordu: «Uyanın, kendinizi bilin, her sırrın anahtarı, kendi içinizdedir!...» diyordu.

Fakat ne yapıp da uyanabilecekti?... İçinde olan bu esrarlı anahtarı nasıl keşfedecekti?...

Bu derin sırrın içinden bir türlü çıkamıyordu.

Her gece evine arkadaşlarını, tanıdıklarını davet etmiye başladı. Bunlar en meşhur ressamlar, artistler, ilim adamları, muharrirlerdi.

Budapeşte'nin bembeyaz bir örtüyle örtüldüğü, mavi Tunanın soğuktan kaskatı kesildiği gecelerde, onlar ocak başında oturup geç vakitlere kadar tatlı tatlı sohbet ediyorlardı... Eva onların bütün sözlerini dikkatle dinliyor, bir şeyler keşfetmiye uğraşıyordu. Fakat bütün gayretleri ne yazık ki, hep beyhude çıkıyordu.

■

Filmin gösterilmesi yasak edilip, tiyatro idaresiyle yapmış olduğu mukavele de hükümsüz bırakılınca Eva ortada kaldı. Bu vaziyette ne yapabilirdi? Macaristan, onun için artık istikbal vadetmiyordu. Bütün kapılar birer birer yüzüne kapanmakta idi.

Fazla parası da yoktu. Elindeki birkaç kuruşla en çok iki ay dayanabilirdi. Ondan sonra ne olacaktı?

Son seneler içinde Macaristana birçok komisyoncular, artist avcıları akın ediyordu. Bunların işi gücü, kabiliyetli film artistleri yakalamak, onları İngiltere ve Amerikadaki film şirketlerine satmaktı. Eva da bunların çoğuna adres, fotoğraf vermişti. Lâkin aylar geçtiği halde hiçbirinden ses çıkmamıştı. Derken, bir gün İngiltereden bir mektup aldı. «Two Cities Films» şirketi müdürü Arnold Pressburger'den geliyordu. Gidiş-dönüş yol masrafları şirkete ait olmak üzere, bir tecrübe yapmak için Eva'yı İngiltereye davet ediyordu.

Eva çok sevindi. Mektubu «R» ye gösterdi. Muvafakatini aldı. Gerçi vatandan ayrılmak zordu. Fakat bunu yapacaktı. Mecburdu. İngilterede yapılacak tecrübede muvaffak olursa bir daha Macaristan'a dönmiyecekti...

Derhal resmi muameleye başladı. Bin güçlükle pasaport çıkardı. İngiltere için vize aldı. Heyecanla yol hazırlığına başladı. Fakat iki gün sonra Arnold Pressburger'den bir mektup daha geldi. Acele işi çıktığından Amerikaya gideceğini, ancak birkaç ay sonra kendisini Londrada bekliyeceğini yazıyordu.

Eva hayal sukutuna uğramıştı. Birkaç ay kısa bir zaman değildi. Bu kadar gün ne yapacaktı? Eli kolu bağlı mı duracaktı?...

Diğer taraftan «R» de İngiltereye davet edilmiş bulunuyordu. Son dakikada Komünist Partisi tarafından reddedilmiş olan senaryosunu İngilizce yazması teklif ediliyordu. Fakat o, Macaristan'ı terketmek istemiyordu. Çünkü bütün halk onu tutuyor, ona güveniyordu. O da vatanından ayrılırsa ne olacaktı?... Eva, İngiltereye onunla beraber gitmeyi daha doğru buluyordu. «R», genç kadına dedi ki:

— Sevgilim, görüyorsun ben hayli yaşlıyım. Sen gençsin. Senin için her yerde istikbal var. Ben memleketimden ayrılmamayı daha münasip görüyorum. Seni de burada tutmıya hakkım yok. Sen git. Sanatın var. Kabiliyetin var. İstikbal seni bekliyor...

Eva müteessir oldu:

— Seninle beraber ne güzel plânlar kurmuştuk. Onları terk mi ediyoruz?... dedi.

— Mecburuz sevgilim. Seni burada alıkoymıya ne hakkım olabilir?... Muvaffakıyetine mâni olmak istemem.

Haftalar geçti. Eva, Hollywood mecmualarını karıştırırken, hiç de yabancı gelmiyen bir isme rasladı. Bu bir Macar ismiydi. Annesine gösterdi. İhtiyar kadın başını salladı:

— Bu adam babanın yakın arkadaşı idi kızım... dedi. Onunla beraber çalışırdı. Baban bir gazetede yazı yazarken o da foto muhabiriydi ve işinin ehliydi.

Eva'nın gözünde yeni bir ışık parladı. Babasının en yakın arkadaşı Hollywood'da!... Öyleyse niçin ona bir mektup yazmıyordu?

Hemen kâğıda kaleme sarıldı. Uzun bir mektup döşendi. Annesiyle beraber Macaristandan ayrılmak istediğini, Amerikaya gelirse bulaşıkçılık bile yapmıya razı olduğunu, kendisinden acele yardım beklediğini münasip bir lisanla izah etti. Zarfın içine birçok fotoğraflar da koydu. Gönderdi.

Çok geçmeden Amerikadan cevap geliverdi. Eva bunu hiç beklemiyordu. Kalbi çarparak zarfı yırttı. Mektubu bir nefeste okudu:

«Size elimden gelen her yardımı yapmıya hazırım. Çünkü babanız bana Budapeşte'de pek büyük yardımlarda bulunmuştu. Lâkin şunu da söyliyeyim ki buraya gelmeniz gayet müşküldür. Yüzlerce müracaat sahibi beyhude müsaade bekliyor. Şu zamanlarda sizin Amerikaya gelmeniz imkânsız. Fakat benim oraya gelmem mümkün. Böyle bir şey yapmayı düşünüyorum. Bir film çevirmek arzusundayım. Baş rolü de siz alırsınız. Kabiliyetli bir artist olduğunuzu haber almaktayım. Ben orada işimi bitirip buraya dönerken sizi de beraber getirmem herhalde mümkün olur kanaatindeyim. Şayet olmazsa, derhal bir nikâh yapar, karı-koca olarak Amerikaya döneriz! Selâmlarımı sunar, cevabınızı beklerim...»

Eva, son cümleyi okur okumaz heyecan içinde kaldı. Yüzünü bile görmediği bir adam ona damdan düşer gibi evlenmek teklif ediyordu.

İşte yepyeni bir maceraya atılıyordu. Belki de dünyanın en şöhretli artistlerinden biri olacaktı. Netekim, çok geçmeden bütün dünyanın hayranlığını kazanmıya muvaffak oldu.

SON

Ünlü yıldızın çevirdiği filmler arasında dramatik kabiliyetini ortaya koyması bakımından «S.O.S. Pasifik» çok önemli bir yer işgal etmektedir.

PIERRE AUGUSTE RENOIR

1841 yılında Fransanın Limoges şehrinde hayata gözlerini açan Renoir, porselenleri ile tanınmış bu şehrin havasına kapılarak işe porselen ressamlığı ile başladı, sonradan uzun yıllar ünlü ressam Courbet'nin tesirinde kaldı. 1860 tan sonra ise paletine pırıl pırıl renkler hâkim olmağa başladı. Bundan sonraki yaratmalarında Monet ile birlikte empresyonist tekniğin bütün ifade unsurlarını kullandı. 1880 yılında bu renk anlamına ilâve olarak Raffael ve Ingres'in klâsik üslûbunu benimsedi. Orta sahifelerimizde renkli bir reprodüksyonunu bastığımız «Mavili Çıplak Kız» işte ünlü ressamın bu devrinin mahsulüdür.

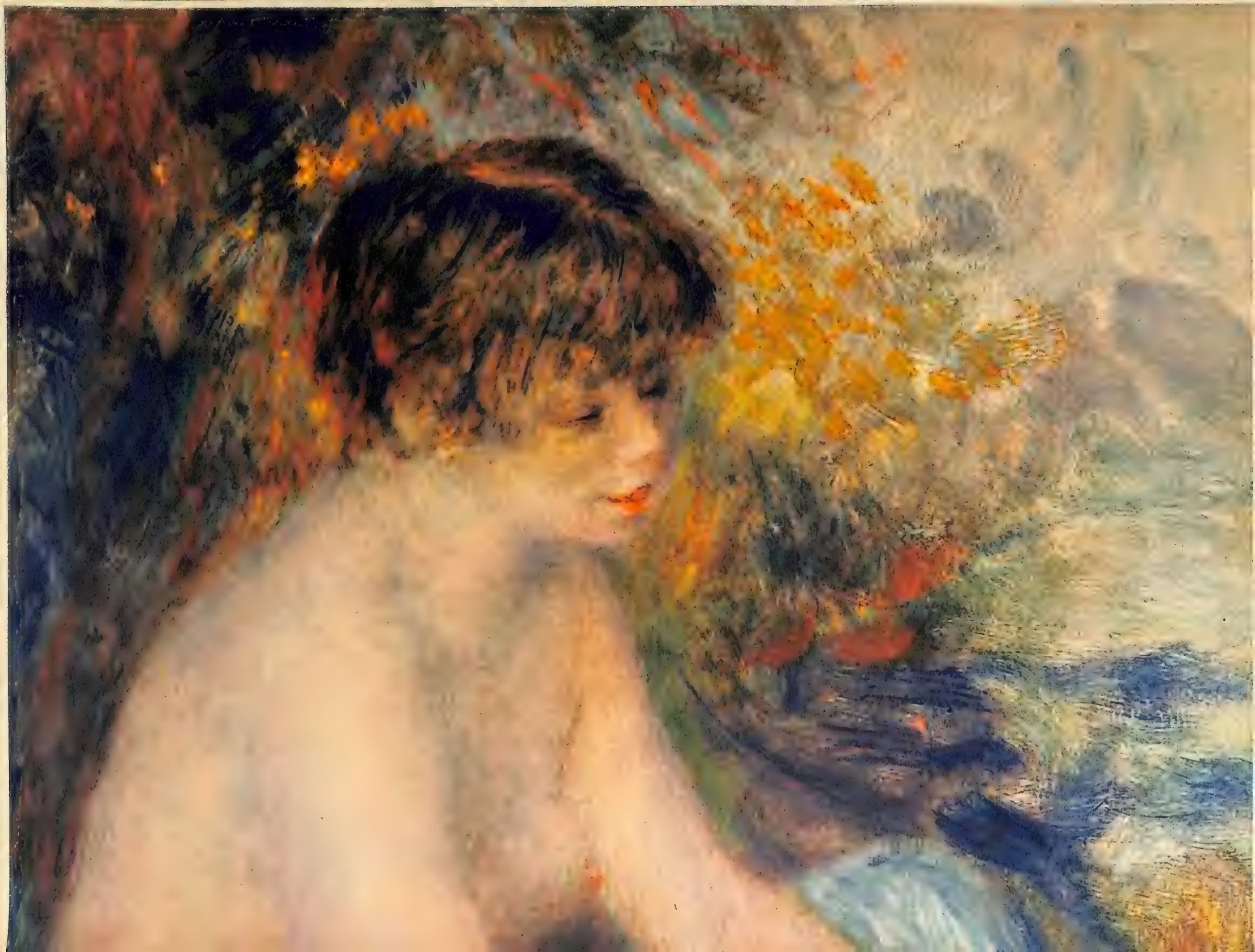

ÖZEL
İSTANBUL
ANA ve İLK OKULU

Hacı Zihni Efendi Sokak No. 36 — ÇAPA
Telefon : 21 34 99

Çocuklarınızı okutacağınız ideal ve mükemmel yatılı bir okul...

Temiz havası, Marmarayı gören mükemmel bir manzarası, cennet gibi güzel bir bahçesi olan okulumuz KALORİFERLİDİR.

- 3. 4. 5. sınıflarda İNGİLİZCE okutulur.
- İngilizce, Resim-iş, Müzik, Yazı, Din Bilgisi ve Beden eğitimi dersleri mütehassıs öğretmenler tarafından verilir.
- Öğretimde kullanılmak üzere ÖZEL SİNEMA ve PROJEKSİYON MAKİNESİ vardır.
- Özel Müzik ve Bale öğretimi yapılır.
- Özel otobüs ve yemek servisimiz mevcuttur.
- Okulda çocuklar için hususi OYUN ALETLERİ ve GEZİNTİ YERLERİ yapılmıştır.

Her bakımdan çocuğa göre kurulan müessesemizi mutlaka görünüz.
Sirküler isteyiniz.

Okula giriş

YAŞAYAN ÖLÜ

YAZAN: WİLKİE COLLİNS — ÇEVİREN: SÜREYYA S. BERKEM

12

ACABA bu itiraf, hakiki alayın bir ifadesi midir? Yoksa onu darağacından kurtarmak için nahiye müdürü ile ceza evi müdürünün aile lehine bir müdahaleleri mi? Bunlar mahkeme huzuruna çıkıp da sorguya çekilinceye kadar ketumiyeti muhafaza etmişler ve ancak orada hakikati açıklamaya mecbur kalmışlardır.

Bu son ve en hazin felâketi Naomi'ye kim haber verecekti? Onu ne kadar içten sevdiğimi bildiğim için, Ambros Meadowcroft'un bu sükûtunu müstakbel eşine haber verecek insan herhalde ben olamazdım. Acaba ailenin başka bir ferdi bunu ona bildirmiş miydi? Avukattan öğrendim ki Miss Meadowcroft ona olanı biteni anlatmıştır!

Bunu işittiğim zaman donakaldım. Nasıl olur da Miss Meadowcroft bu ağır işi kendi omuzuna alırdı? Hayret içinde derhal Naomi'yi aramaya koyuldum. Fakat onu bir türlü bulamıyordum. Halbuki başka zamanlar onu kolayca bulabiliyordum. Acaba şimdi benden saklanmak mı istiyordu? Kapısını birçok defa vurup cevap alamayınca merdivenlerden aşağıya inmeğe başladım. Fakat onu mutlaka görmeliydim. Birkaç dakika durduktan sonra tekrar merdivenleri tırmandım. Sahanlığa vardığım zaman Naomi de odasından çıkıyordu.

Beni görünce tekrar odasına kaçmak istedi. Fakat ben, bunu yapmasına meydan vermeden, hemen kolundan yakaladım. Serbes kalan eliyle bir mendil tutuyor ve benden saklamak için yüzünü bununla örtüyordu. Ona şefkatli bir sesle:

— Bir vakit bana sizi teselli ettiğimi söylemiştiniz, dedim, şimdi yine sizi teselli etmemi istemez misiniz?

Hâlâ benden kurtulmaya çalışıyor ve başını arkaya çeviriyordu. Alçak ve kısık bir sesle:

— Yüzünüze bakmaya utandığımı görmüyor musunuz? dedi. Bırakınız da gideyim.

Ben hâlâ onu teskine çalışıyordum. Pencerenin yanındaki iskemleye doğru çektim. Benimle konuşabilecek hale gelinceye kadar bekliyeceğimi söyledim.

Iskemleye çöktü ve ellerini kucağına koydu. Yere bakan gözleri hâlâ bana çevrilmemekte ısrar ediyordu. Kendi kendine şöyle söyleniyordu:

— Oh! Ben ne budala imişim! Ambros Meadowcroft'u sevmekle kendimi küçültmüş olmadım mı?

Bu fikir dudaklarında belirince titremeğe, yanaklarından aşağıya ağır ağır yaşlar dökülmeğe başladı. Bana dönerek hazin bir sesle:

— Benden nefret etmeyiniz, Mr. Lefrank!... dedi.

Dilim döndüğü kadar Ambros'un yaptığı itirafın tesirini azaltmağa çalıştım. Bunda cidden samimî idim. Ezcümle dedim ki:

— Masum olduğunu ispat edemeyince, asılmaktan korktuğu için, böyle bir itirafta bulunmaya mecbur kaldı.

Hiddetle ayağını yere vurarak kalktı. Kızarmış yaşlı gözlerini bana çevirerek kararlı bir sesle:

— Artık ondan bir daha bahsetmiyelim, dedi, eğer o bir kaatil değilse başka nedir? Bir yalancı, bir korkak değil mi? Hepsi birbirinden beter... Artık onunla hiçbir alâkam kalmadı. Bir daha onunla karşı karşıya gelmem imkânsızdır.

Bunları söyliyerek hiddetle beni itti; odasının kapısına doğru birkaç adım ilerledi ve sonra tekrar yanıma gelerek:

— Size karşı ne kadar minnettar olduğumu saklıyamam, dost Lefrank, dedi, ben de nihayet bir kadınım. Benim yerimde olan her kadın böyle yapardı. Elinizi verin bana; Allah sizden razı olsun!

Ben daha farkına varmadan elimi alıp öptü ve koşarak odasına gitti.

Işgal ettiği yere bu sefer ben oturdum. Elimi öptüğü zaman bir lâhza yüzüme bakmıştı. Ambros'u da unuttum, onun itirafını da! Gelecek muhakemeyi de unuttum! Hattâ meslek vazifelerimi ve İngiltere'deki dostlarımı da unuttum! Kendi icadettiğim tımarhane-

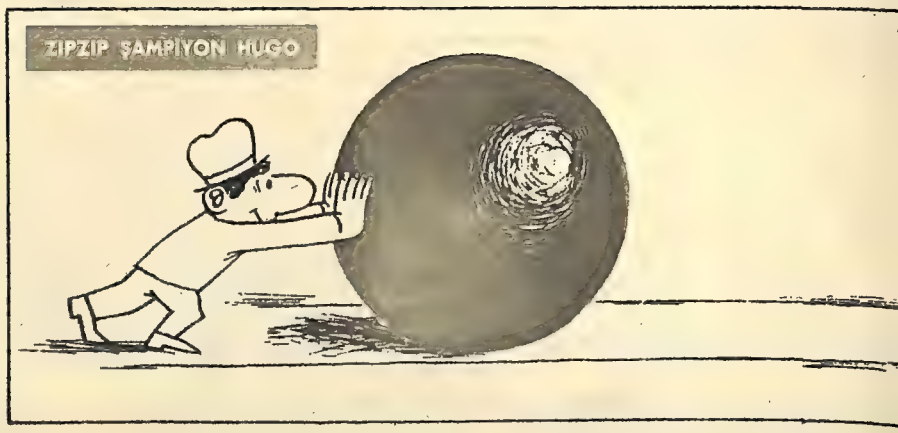

de tek başıma kalmış, son defa bana baktığı zamanki haliyle Naomi'nin çehresinden başka birşey göremez ve ondan başka birşey düşünemez bir hale gelmiştim.

Onu delicesine sevdiğimi evvelce de söylemiştim. Şimdi şu satırları ilâve ediyorum ki ne kadar doğru söylediğime siz de inanacaksınız.

Bölüm XI
PENCEREYE ATILAN TAŞ

Kararlaştırılan gün geldi ve muhakeme başladı. Aileyi temsilen o gün orada Miss Meadowcroft ile benden başka kimse bulunmuyordu. Narrabee'ye ayrı ayrı gitmiştik. John Jago'nun yaşadığına inanmadığımı söylediğim günden beri onunla sabahları ve akşamları selâmlaşmaktan başka aramızda bir kelime bile geçmedi.

Burada dâvanın hukuki cephesi hakkında uzun uzadıya tafsilât verecek değilim. Fakat savunmamızın şekline dair birkaç söz söylemeyi de faydalı bulurum.

Evvelâ maznunların «suçlu olmadıkları» (*) iddiasında bulunmalarını sağladık. Bundan sonra, eski bir İngiliz kanununu ileri sürdük. Bu kanun hükümlerine göre, öldürüldüğü iddia edilen şahsın cesedi bulunamadığı veya öldürüldüğü en ufak bir şüpheye dahi meydan vermiyecek delillerle ispat olunamadığı takdirde hiç kimse cinayetle suçlandırılamaz. Buna dayanarak, mahkeme huzuruna getirilen dâvada yeter delil mevcut olmadığına göre, mahkemenin bu dâvaya bakamıyacağını ileri sürdük.

Hâkimler istişare ettiler ve muhakemenin devamına karar verdiler. İtiraflar bahsine gelince de ikinci itirazımızı ileri sürdük ve bunların korku veya tesir altında yapıldıklarını, netekim iki taraf arasında birbirini tutmaz birçok noktalar bulunduğunu iddia ettik.

(*) Jüri usulünü kabul eden memleketlerde yargıç ilk önce maznuna suçlu olup olmadığını sorar. Suçlu olmadığını söyleyip de sonradan jüri tarafından suçlu görülen maznun ile suçlu olduğunu itiraf eden ve jüri tarafından da suçlu görülen maznuna verilecek cezalar arasında fark vardır. Bir de, bilindiği gibi, jüri muhakemeyi baştan nihayete kadar dinledikten sonra yargıcın: «Yüksek jürinin kararı nedir?» diye sorması üzerine jüri, kendilerine tahsis edilen odaya çekilerek aralarında uzun uzadıya müzakere ederler ve ya oy birliğiyle veya çoğunlukla bir kararа varırlar. Bu karar iki şekilde tecelli eder: Suçlu veya suçsuz. Jürinin kararı «suçlu» ise mahkeme heyeti ceza kanununa göre cezayı tâyin eder. Karar «suçsuz» şeklinde ise maznun derhal tahliye olunur. Bu tafsilât, jüri usulünü bilmeyen okurlarımız için faydalıdır sanırım.

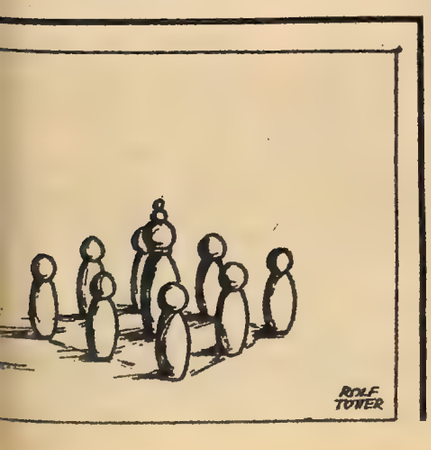

Savunmamızın alt tarafı, sorgu esnasındaki ifadelerimizin aynı idi. Hâkimler bir daha istişare ettiler ve bir daha bizim itiraz ve savunmamızı reddettiler. Bu suretle itiraflar kabul edilmiş oldu.

Öte yandan iddia makamı yeni bir şahit daha ortaya çıkardı. Bu şahidin söylediklerini burada aynen tekrarlamak hiçbir fayda temin etmez. Sorgu esnasında şahit, vaktiyle kendisinin vermiş olduğu ifadelerin birçoğunda tezada düştü ve böylece kendi kendini tekzip etmiş oldu.

Bundan sonra mahkeme başkanı dâvayı hulâsa etti. Ona göre, itirafların korku veya tesir altında yapılacağına ihtimal verilmemek lâzımdı. Bu dâvadaki itirafların böyle tesirler altında mı yapıldığı keyfiyetini ise jürinin tâyin etmesi gerektiğini söyledi. Buna karşı biz, nahiye müdürü ile ceza evi müdürünün Ambros'u, babasının da malûmat ve muvafakatiyle, böyle bir itirafta bulunmaya mecbur ettiklerini, bundaki maksadın da mevcut delil ve şahadetler karşısında hâsıl olmuş bulunan tehlikeli vaziyetin böyle bir itirafla hafifliyeceği ihtimali olduğunu ileri sürdük. Darağacında can verip bütün aileyi silinmez bir leke ile lekelemektense bu şekilde bir itirafla cezanın hiç değilse müebbet hapse çevrilebileceğine Ambros inandırılmamış olsaydı, onun böyle bir itarafta bulunmasına imkân olamıyacağına mahkemenin dikkat nazarını çektik. Silas'a gelince, kardeşi aleyhindeki asılsız ve esassız itirafın müthiş bir korku neticesinde yapıldığını söyledik. Fakat savunma bahsinde bütün söylediklerimiz, ileri sürdüğümüz hukuki görüşler, öyle hissediyorduk ki jüri üzerinde istediğimiz tesiri yaratmış olmaktan çok uzaktı.

Nihayet karar zamanı gelip çattı. Jüri heyeti müzakereye çekildi, bir saat sonra dönerek salondaki yerini aldı ve kararını bildirdi: «Her iki kardeş de suçlu».

Jürinin bu kararı üzerine savunmaları bahsinde bir diyecekleri olup olmadığı sorulunca, Ambros'la Silas masumiyetlerini belirterek itirafların sırf darağacından kurtulmak ümidiyle yapıldığını söylediler. Mahkeme bunları dikkat nazarına almadı ve her iki kardeşi de ölüme mahkûm etti.

Çiftliğe döndüğüm zaman Naomi'yi göremedim. Miss Meadowcroft muhakeme neticesini ona bildirmiş. Yarım saat sonra hizmetçi kızlardan biri, üstünde, Naomi'nin el yazısiyle ismim yazılmış bir zarf getirdi.

Bu zarfın içinde bir mektup ve buna ilişik bir not vardı. Naomi bu notunda şöyle diyordu: «Mektubu okuyunuz ve Allah rızası için hemen bir şeyler yapınız.»

Mektuba baktım. New York'tan biri yazıyordu. Adamın iddiasına göre, John Jago hakkındaki ilânı tesadüfen okumuş ve bundaki tarife uygun bir adama raslamış. Bu adam, başka bir nam altında, Jersey City'de bir ticaret evinde kâtiplik vazifesi görüyormuş. Bu teşhisi yaptıktan sonra çiftliğe göndereceği mektubu yazıp zarfa koymuş. Fakat, daha emin olmak için, gidip o ticaret evindeki kâtibi bir kere daha görmeği ihtiyata uygun bulmuş ve gitmiş. Onu orada bulamayınca kâtibin nerede olduğunu sormuş. Kâtibin o gün gelmediğini, bunun üzerine kaldığı pansiyona haber gönderdiklerini, pansiyonu işleten kadının, sabah kahvaltısında gazetesini okuyan kâtibin âni bir kararla bavulunu alıp borcunu vererek çıkıp gittiğini anlattığını ona söylemişler. Nereye gideceğini de bildirmemiş.

(Devamı gelecek sayıda)

ASKERÎ MÜZE TEKRAR AÇILDI

Evvelce Topkapı Sarayı bahçesindeki tarihî Saint Iren kilisesinde bulunan Askerî Müzemiz, binanın tahliyesinden sonra Harbiyede, 1. Ordu Müfettişliği müştemilâtından olan binalardan birinde 31 ağustos günü yeniden halka açılmıştır. Resim, Müzenin açılış merasiminde bizzat bulunan Reisicumhur Celâl Bayar'ı ilgililerden gerekli izahatı alırken göstermektedir.

KADIN DÜNYASINDAN HABERLER

YILDIZINIZ DİYOR Kİ

18 eylülden 25 eylüle kadar: Doğduğunuz burcu bularak kendi falınızı okuyabilirsiniz.

KOÇ BURCU
21 MART - 20 NİSAN

On güne kadar hayatınızın bir devresi kapanıyor, yeni ve hayırlı bir devresi başlıyor. Maddi vaziyetinizle beraber hislerinizde de büyük değişiklikler ve yenilikler olacak.

BOĞA BURCU
21 NİSAN - 21 MAYIS

Uzun bir yoldan size, görmekle çok seveneceğiniz bir insan gelecek. Bu insan evinize girecek ve bütün hayatınıza bilhassa his bakımından tesir edecek. Bekleyin.

İKİZLER BURCU
22 MAYIS - 20 HAZİRAN

Yıldızlarınız sizin fazla yorulduğunuzu söylüyor. Gözleriniz bilhassa çok yorulmuş. Gözlüğünüz varsa değiştirin, gözlük kullanmıyorsanız, bir göz doktoruna gidin.

YENGEÇ BURCU
21 HAZİRAN - 22 TEMMUZ

Ya telefon veya telgrafla size bir haber geliyor. Hesaplanamıyacak kadar yakın bir zamanda alacağınız bu haber size biraz para sarfettirecek ama gönül işleriniz iyi.

ASLAN BURCU
23 TEMMUZ - 22 AĞUSTOS

Herkes kendisini boş yere üzer ve endişelenir. Sizde de bunun tersi var. Bilhassa etrafınızda olup bitenlere karşı bu kadar kayıtsız olmayın. Yıldızlarınız güceniyor.

BAŞAK BURCU
23 AĞUSTOS - 22 EYLÜL

Evli değilseniz sizi mükemmel bir izdivaç bekliyor, evliyseniz müşterek hayatınız karşılıklı bir anlaşma ve derin bir sevgiye dayanarak gitgide daha mükemmelleşecek.

TERAZİ BURCU
23 EYLÜL - 22 EKİM

Gururunuz birçok kimselerin size yaklaşmasına mâni oluyor. Kuvvetli ve tesirli bir şahsiyetiniz var. Bunun yanı başında biraz da mütevazı olursanız size kimse doyamaz.

AKREP BURCU
23 EKİM - 21 KASIM

Maddi durumunuz uzun zaman hiç değişmeden kalıyor. Mars seyyaresi gönül işlerinizde size yardım etmek istiyor ama siz çok şıpsevdisiniz, bir kararda kalsanıza.

YAY BURCU
22 KASIM - 20 ARALIK

Sizi seven insana karşı çok haşin davranıyorsunuz. Unutmayın ki, size de başkaları öyle davranır. Daha lûtufkâr, daha cömert olunuz. Yıldızınız sizden bunu istiyor.

OĞLAK BURCU
21 ARALIK - 19 OCAK

Mali durumunuz fena sayılmaz, ama yıldızınız size daha fazlasını da vadediyor. Parayı biraz daha az sevin. Ona sahibolmak için üzerine çok fazla düşmeyiniz.

KOVA BURCU
20 OCAK - 18 ŞUBAT

Sizde bir hastalık endişesi var. Gerçi küçücük bir ârızanız var ama, hiç de üzülecek birşey değil. Yıldızlarınıza güvenin, onlar sizi dertlerinizden daima koruyacak.

BALIK BURCU
19 ŞUBAT - 20 MART

Tam dört tane yıldız sizden yüz çevirmiş, çünkü onlarla zıt gidiyorsunuz. Falınızın nasihatlerini biraz olsun tutun, göreceksiniz, bütün hayatınız nasıl değişecek.

Sinema Dünyasında Bir Yıldız Daha Söndü

İngiliz filmciliğinin ünlü sanatkârı Kay Kendall «Genevieve» isimli filmde ne kadar canlı ve hareketliydi. Bu enerji dolu genç kadının, hayatının en verimli çağında birdenbire amansız bir hastalığın kurbanı olacağını kimse aklına bile getirmezdi. Ne yazık ki, kan kanseri denilen korkunç hastalık, 6 eylül pazar günü Londrada meşhur London Clinic'teki hususi odada hıçkıra hıçkıra ağlıyan kocası Rex Harrison'un kollarından onu hiç acımadan ebediyen çekip aldı. Daha ömrünün otuz üçüncü baharını idrak etmemiş olan güzel Kay, yakınlarını hüzün içinde, beyaz perdedeki yerini de boş bırakarak dönüşü olmıyan karanlıklar âleminin derinliklerine dalmış bulunuyor.

DÜNYANIN DAMINA KADINLAR ÇIKIYOR

Dünyanın en yüksek noktası bilindiği gibi Himalayalardadır. Bu dağın zirvesine erişmek isteyen nice meraklılar çıkmış, kimi emeline nail olmuş, kimi de bu uğurda can vermiştir. Tırmanış fevkalâde çetin şartlar altında yapıldığı için birçok zorluklara katlanılması lâzımdır. Aynı maceraya atılmak üzere bu defa sırf kadınlardan mürekkep bir heyet halen dağın eteklerine varmış bulunuyor. Resimde kadın dağcıları Paristeki karargâhlarında harita başında görüyorsunuz. Heyetin başkanı olan Claude Kogan (sağdan ikinci) epeyce tecrübeli bir dağcıdır. Haydi, hayırlısı olsun...

Berutta Bir Türk Kızı

Berut sahnelerinde çalışan, Boğaziçinden Lübnan'a akmış bir yıldız... 16 yaşında. İsmi Perihan Türk. 11 senedir sahnede imiş. Beş yaşında dansetmeğe başlamış. Aşkı tanımıyor. Çocukça bir hisle aşkın ne olduğunu soruyor.

Seyyar Çocuk Bahçesi

Heidelberg'de bir çocuk bahçesinin mürebbiyeleri bakacakları çocukları güneşlenmeğe çıkarmak için emin bir şekil bulmuşlar, koskoca bir araba içine tam 14 çocuk koymuşlardır.

İKİ KIZIMIZIN BAŞARISI

23 ağustosta Viyanada yapılan 1959 Dünya Daktilografi Şampiyonasına 24 millete mensup 329 müsabık katılmıştır. Türkiyeyi temsilen giden ve daha önce 13 defa Türkiye birincisi olan Ece Özbayrak, o sırada sıhhi durumu dolayısiyle çalışamadığı halde süratte dördüncü olmuştur. Gönül Sözer ise hatasız yazıda onuncu olmuştur. Neticede, millî tasnife göre Türkiye ikinci gelmiştir. Yukarıda müsabakanın yapıldığı salon, aşağıda solda Ece Özbayrak, sağda Gönül Sözer görülmektedir.

YÜZME ŞAMPİYONU BÜYÜK ANNE

Torun sahibi yaşlı bir kadın olan Ethel Vickery, Devon senelik karnavalında yirmi kadar genç rakibesine karşı, en iyi yüzücü ünvanını kazanmıştır. İki yaşındaki torunu büyük annesini göre göre herhalde yüzmeğe heves edecek ve belki de istikbalin yüzme şampiyonları arasında yer alacaktır. Spor sahasında bir büyük annenin torununa örnek olması hem pek nadir rastlanan, hem de takdir olunacak bir hâdise sayılır.

GÖNÜL POSTASI

GÖNÜL POSTASI'ndan Cevap Bekliyen Okuyucularımıza

Mecmuamızın GÖNÜL POSTASI sütununa yüzlerce mektup gelmektedir. Bunları, cevap vermek üzere, sıraya koymak mecburiyetinde kaldık. Fakat mektuplar o kadar çoktur ki şimdi ancak 1959 mart ayında gelmiş olanlara cevap vermekteyiz. Hepinize cevap vereceğiz. Sabreden derviş, muradına ermiş !

Gönül Teyze

Bir hanım okuyucumuz yazıyor:

«Fakülteden bir gençle arkadaşlık ediyordum. Zamanla anlaştık, biribirimizi sevdiğimizi itiraf ettik. O her an beraber olmamızı istiyordu. Ben de bunu yapamıyordum. Bu yüzden aramız biraz açıldı. Fakat geçenlerde aramızı kısaltmak için buluşmıya karar vermiştik. Ben buluşacağımız yere biraz geç gittim. Kızmış ve bana bir kâğıt bırakmış: «Ebediyen Allaha ısmarladık!» diyor. Bu vaziyette ben bir kenarda kalıp bedbaht mı olayım? Yoksa bu dünyadan göç mü edeyim? Daha parlak bir fikriniz varsa söyleyiniz.»

İşte daha parlak bir fikir: Artık söz verdiğiniz yere vaktinde gidin !

—

Bir okuyucumuz yazıyor:

«Çok sevdiğim bir kız var. Ailesi «Liseyi bitir, kızı al; sen yüksek mektebi bitirinceye kadar kızı bekletemeyiz» diyorlar. Benim ailem ise «Liseyi bitirdikten sonra yüksek tahsile başla. Bir meslek sahibi olduktan sonra bu kızı sana alırız.» diyorlar. Ben ne yapacağımı şaşırdım. Gözüme uyku girmiyor. Ne yapayım dersiniz?»

Aileniz herhalde doğru söylüyor. Bir meslek sahibi olmadan bu kızı alırsanız ona nasıl bakacak, nasıl mesut edeceksiniz? Kızın ailesine bu vaziyeti anlatınız. Onlar da kızlarının perişan olmasını istemezler herhalde. Kızı şimdi alırsanız, korkarız liseyi bitiremezsiniz.

—

Bir hanım okuyucumuz yazıyor:

«Lise birinci sınıftayım. Bir gençle bir senedir konuşuyorum ve onu çok seviyorum. Son zamanlarda aramız bozuldu. Beni ailemden istemesini söyledim. Yedek subaylığını yaptığı için «Vazifemi bitirdikten sonra konuşuruz» dedi ve «Seni aldatmıyorum» diye söz verdi. Konuşmıya devam edip onu bekliyeyim mi? Yoksa söylediği söze inanmayıp artık konuşmıyayım mı?»

Sözüne inanmamanız için bir sebep göremiyoruz. Askerlik vazifesini bitirdikten sonra evlenmeyi düşünmesi doğrudur. Bir müddet bekleseniz fena olmaz.

—

Bir hanım okuyucumuz yazıyor:

«Bir seneye yakın bir zamandan beri fakülteli bir gençle arkadaşlık ediyordum. Fakat bazı sebepler yüzünden aramız ekşidi. Geçen gün bir pusula göndererek bana veda etti. Onu seviyorum. Belki yine bana dönebilir, fakat benim de izzetinefsim var. Dönerse kabul etmiyeceğimi zannediyorum. Ayrıca başka bir genç bana istikbali parlak bir arkadaşlık teklif ediyor. Onu kabul etsem acaba ilkini unutabilir miyim?»

Unutup unutamıyacağınızı yalnız siz bilebilirsiniz. Fakat herhalde ikinciyi tercih ederseniz onunla da aranızı ekşitmemiye dikkat ediniz.

Bir okuyucumuz yazıyor:

«Ben esmerim. Sarışın bir kızı seviyorum. Ona bir mktup yazarak hislerimi açıkladım. Mektubu aldı, fakat cevap vermedi, ikinci bir mektup yazdım. Onu da aldı, cevap yok. Mektubu götürene cevap beklediğimi söyledim. Şöyle bir cevap vermiş: «Benden mektup beklemesin!». Şaşırdım kaldım. Bir mâna da veremedim. Siz ne dersiniz?

Ondan mektup beklemeyin! Anlaşılan yazmıyacak.

—

Bir okuyucumuz yazıyor:

«Senelerden sonra nihayet gönlümün aradığını bulmuştum. Fakat saadetimiz üç ay sürdü. Üç ay sonra bizi biribirimizden ayırdılar. Sevdiğim kızı istemediği bir gençle evlendirdiler. Üç dört gün sonra benim de bir kısmetim çıktı. Ben de istemiyerek onunla evlendim. Nerede ise çocuklarımız da olacak. Fakat ne benim, ne de onun huzur ve saadetimiz var. Ben şimdi ailemden ayrılıp ona benziyen biriyle evlenmek istiyorum. Fakat daha evvel sizin bir fikrinizi alayım dedim.»

Evlenmek öyle ha deyince yapılır işlerden değildir. Düşünmeden yaptığınız bir hareket sizi bedbaht etmiş. Bundan sonra düşünerek hareket etmiye mecbursunuz.

— Bana söyliyeceklerin bundan mı ibaret sevgilim?...

Bir hanım okuyucumuz yazıyor:

«Üç ay evvel bir gençle tanıştım. Kendisi ile iki defa görüştüm. Bana düşüncesinin ciddî olduğunu söyledi. Ben de inandım. Fakat şimdi kendisi ortalıkta görünmüyor. Bunun mânasını bir türlü anlıyamıyorum. Seven bir insan böyle yapar mı?»

Hayatta karşınıza çıkacak her erkeğin söylediklerine inanmamanız lâzımgeldiğini bu misal çok açık olarak gösteriyor. Seven insan böyle yapmaz tabii.

—

Ankaradan bir okuyucumuz yazıyor:

«Bundan bir müddet evvel bir arkadaşıma mesut olup yuva kurması için bir kız arkadaşımı tavsiye etmiştim. Fakat sonunda erkek arkadaşımın henüz askerliğini yaptığını ve bir mesleği olmadığını öğrenince kız arkadaşımla beraber hayal sukutuna uğradık. Kız şimdi benimle konuşmuyor. Ne yapayım?»

Tanımadığınız insanları bundan sonra kimseye tavsiye etmeyiniz. Arkadaşınızdan da özür dilerseniz sizinle her halde barışır.

Paris Koleksiyonlarından Seçmeler

Birkaç haftadır 1959-60 sonbahar ve kış modellerini neşretmekte olan Hayat, bugün de değerli okuyucularına yeni modanın ana hatlarını daha etraflı olarak takdim ediyor. Paris modellerinde bu sene ilk göze çarpan şey, Christian Dior hariç, hemen bütün moda evlerinin tayyör ceketlerini uzatmış olmasıdır. Ünlü moda evi aksine olarak ceketleri kısaltmak yoluna gitmiştir. Diğer taraftan bu yıl göreceğimiz Paris modellerinde beller yerinde olmakla beraber uzun bedene doğru bir temayül vardır. Gece elbiselerinde kabarık eteklerin yerini, aşağı doğru düşük etekler almaktadır.

PARİS MUHABİRİMİZ GÜLGÜN ÜSTÜNDAĞ BİLDİRİYOR:

LANVIN CASTILLO — Gri yünlüden bir tayyör. Etek dardır. Ceket uzundur, beli hafifçe oturmuştur. Yakasında kendi kumaşından yapılmış iri bir fiyonk bulunmaktadır.

CARVEN — Çilek rengi yünlüden bir elbise. Bel normal yerinden iki parmak aşağı dikilmiş, uzun beden elde edilmiştir. Önde bele kadar iri düğmelerle iliklenmektedir.

MAGGY ROUFF — Kırmızı ve siyah yollu tafta bol bir etek ile siyah şifon bir blûzdan meydana gelen gayet şık bir gece kıyafeti.

CARVEN — Açık mavi üzerine kırmızı gül desenli satenden şık bir gece elbisesi. Kalça üstündeki drape, önde fiyonkla toplanmaktadır.

PIERRE BALMAIN — Gri prensdögal yünlüden dar bir elbise ve ceketi. Ceket bele hafifçe oturmuştur. Kolları japonedir. Geniş olan yaka ile kol ağızlarında siyah kastor kürk mevcuttur. Elbisenin eteği çok dardır.

Neşrettiğimiz moda resimlerinin telif hakları Hayat mecmuasına aittir. Başka yerde neşredilemezler.

CHRISTIAN DIOR'DAN ÜÇ MODEL

CHRISTIAN DIOR — Bu sene Parisin hemen bütün moda evleri tayyör ceketlerini uzattıkları halde Christian Dior aksine olarak ceketleri kısaltmıştır. İşte, diğer terzilere uymayan Dior'un kısa ceketli bir tayyörü. Ceket belden üç parmak uzun, kruvazedir. Yakasında önde bağlanan geniş bir eşarp mevcuttur. Etek dar değildir. Geniş penslerle kalçalara bolluk vermektedir.

CHRISTIAN DIOR — Siyah yünlüden bir öğleden sonra elbisesi. Diğer terziler beli aşağıdan takarken, Dior beli yine yukarıdan takmağa devam etmiş ve «Ampir» havasını muhafaza etmiş. Öndeki eşarp siyah muaredendir. Kollar japone ve truvakardır.

CHRISTIAN DIOR — Bej bir manto ve kahverengi bir elbiseden meydana getirilen bir takım. Bilhassa sonbahar için çok elverişlidir. Elbise dar ve yakasızdır. Truvakar kolludur. Manto elbiseden bir karış daha kısadır, kruvazedir, yakası kaçıktır.

PARİS KOLEKSIYONLARINDAN SEÇMELER

PIERRE BALMAIN

Leylâk rengi ve siyah piyedöpul yünlüden bir tayyör. Etek çok dardır. Boyu dizin altında dört parmak uzamıştır. Ceket spordur ve dört düğme ile iliklenmektedir.

PIERRE BALMAIN

Gri ve bej emprime satenden dar bir elbise ve ceketi. Gece elbisesi mecburiyeti olmayan bir toplantıya giderken giyilebilir. Ceketinin yaka kenarı, kol ağızları vizon kürkten yapılmıştır.

JEAN PATOU

Mavi yünlüden bir tayyör. Etek dardır. Ceket bele hafifçe oturtulmuştur. Yaka uçlarındaki iki eşarp omuzlardan arkaya sarkıtılmaktadır.

EN SON PARİS AYAKKABILARI

Geçen sayılarımızda 1959 - 1960 ayakkabılarından örnekler vermiştik. Bugün gene Parisin tanınmış ayakkabıcılarından Charles Jourdan ve Seducta'nın sonbahar ve kış modellerinden birkaçını veriyoruz. Ayakkabıların burnu yusyuvarlak olmamakla beraber çok sivri de değildir. Deri ve parlak taşlardan süsler çok kullanılmaktadır.

Yarı spor ayakkabı. Burun fazla sivri değildir. (JOURDAN)

Metalize deridendir. Burnu oldukça sivridir. (JOURDAN)

Spor. Önünde iç içe geçmiş üç deri halka vardır. (SEDUCTA)

Yarı spor. Tek süsü öndeki deri parçasıdır. (SEDUCTA)

MAGGY ROUFF

Leylâk rengi yünlüden bir manto. Yakanın etrafında pensler mevcuttur. Sadece yakada iki düğme vardır. Manto gizli düğmelidir.

JACQUES HEIM

Kiremit renginde yünlüden bir manto. Bedende, mantoyu bele hafif bir şekilde oturtan geniş pensler bulunmaktadır. Modelin geniş yakası hafifçe kaçıktır.

JEAN DESSES

Leylâk rengi kalın ipekliden bir öğleden sonra elbisesi. Beden hafif boldur. Kendi kumaşından bir kemeri vardır. Eteğin yanlarındaki bolluk önde drapeler şeklinde toplanmaktadır.

RAPHAEL

Açık gri kadifeden bir tayyör. Uzun ceket üç düğme ile iliklenmekte, ipekli veya simli blûzla giyilmektedir.

35 senedir beri Hollywood şöhretlerinin terzisinin yapan Paramount Stüdyosu Kostüm Bölümü Şefi anlatıyor :

YILDIZLARI GİYDİRİYORUM

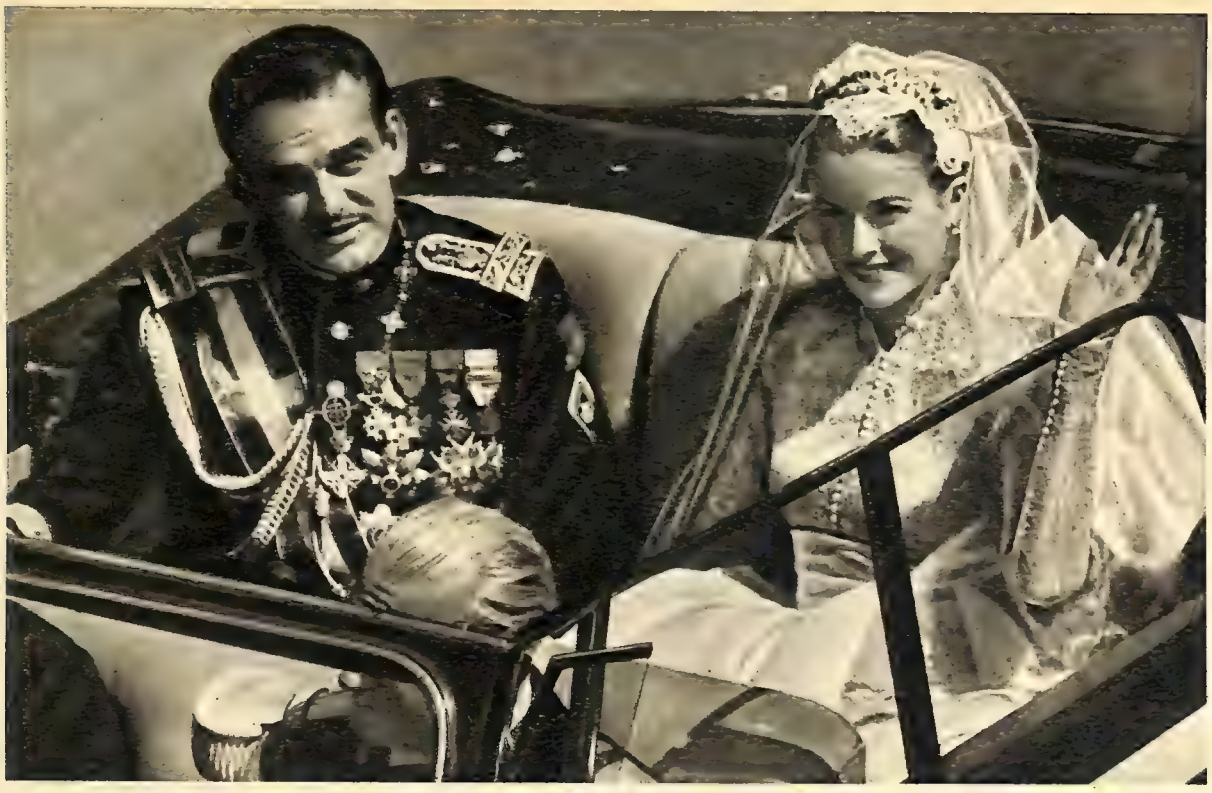

GRACE KELLY, bütün yıldızların bir gün varmak istediği mertebeye, prensesliğe erişmiştir. Ancak birçok meslektaşlarında bulunmayan iki vasfı da vardır: Evvelâ mükemmel bir ev kadınıdır, sonra babası bir milyonerdir.

Zarif Grace Kelly, Köylü Kılığına Girmek İstemiyordu

Yazan: EDITH HEAD — Çeviren: ADNAN ERİM

RİTA HAYWORTH'un yüzünde hiç boya yoktu. Saçlarını açmış, omuzlarına kadar olduğu gibi dökmüştü. Sessizce yanımdaki koltuğa oturdu.

Rejisör Delbert Mann, kısaca, filmdeki kadın kahramanın rolünü anlatmıya başladı. Sonra sıra Rita'nın konuşmasına geldi. Tercih ettiği kıyafetler hakkında bir şeyler söylemesi lâzımdı.

İlk görüşmeye artistler ekseriya arzu ettikleri elbise şekillerini zihinlerinde çizmiş olarak gelirler. Fakat konuşmıya başladıkları zaman bundan hiç bahsetmezler. Tam aksine olarak, sizin terziliğinizi çok beğendiklerini, her şeyi tamamen sizin zevkinize ve intihabınıza bıraktıklarını söylerler. Ondan sonra da şu sözleri ilâve ederler:

— Bu filmde elbiselerimi sizin hazırlıyacağınıza o kadar memnun oldum ki! Ben her zaman giyim eşyalarımı «Balmain» den alıyorum. Bazan da «Mainbocher» e gidiyorum.

Birkaç saat böyle ağız yaptıktan sonra, asıl istedikleri şeylerden bahsetmeden mevzuu kapatırlar. Yani birinci görüşmeler hiçbir işe yaramaz.

İkinci buluşmada ise artık mecburi olarak dillerinin altındaki baklayı çıkarırlar! Tabii siz elbise modellerini çizip hazırlamışsınızdır. Onlara birer birer bakarlar. Hiçbirini gözleri tutmaz. Omuzu düşük, yakayı kapalı, beli dar, kolu uzun bulurlar!... Bu buluşmalara gelirken ekseri arkalarına birkaç kişi daha takarlar. Meselâ kızkardeşlerini, annelerini veya pek samimî bir arkadaşlarını... Bazan her üçünü birden getirirler. Modellere göz gezdirdikten sonra beraberlerinde getirdiklerine sorarlar:

— Nasıl, bu modelleri beğendiniz mi?...

Onların da verdiği cevap ekseriyetle şöyle olur:

— Bilmem ki şekerim!... Sen bilirsin!...

Rita Hayworth birinci görüşmede hiçbir şeyden bahsetmedi. Ne kadar sessiz, ne kadar yumuşak ve hattâ utangaç bir kadındı. İkinci görüşmemiz onun evinde cereyan etti. Kapıyı bizzat kendisi açtı. Üzerinde sade bir gömlek, ayağında gayet bol bir şort vardı. O kadar boldu ki, içine bir kişi daha rahat rahat sığabilirdi.

— Seni bunlarla karşıladığım için özür dilerim Edith... dedi. Ayağımdaki şortu düzelttirmeyi çok istediğim halde bir türlü vakit bulamadım!

Hemen, çizmiş olduğum modelleri tetkike başladık. Filmi çevrilmekte olan eser aslında piyesti ve New York'taki bir tiyatroda temsilini her ikimiz de ayrı ayrı görmüştük. Meselâ çok güzel bir aşk sahnesi vardı. Temsilde kadın kahraman bu sahnede «V» biçimi yakalı bir saten elbise giymişti. Filmdeki aynı sahne için ben Rita'ya siyah bir yün elbise modeli hazırlıyordum. Üzeri gayet ufak siyah mücevherle işlenecekti. Piyesteki kadar dekolte olmıyacaktı. Yaka da «V» biçimi değildi. Çünkü Rita'nın yüzü ince uzundu. Omuzları da genişti. Kendisinin reyine müracaat etmeyi münasip buldum:

— Miss Hayworth ne türlü yakayı tercih ediyor?... dedim. Dört köşe mi, yuvarlak mı, yumurta biçimi mi?...

Dudak büktü:

— Nasıl olursa olsun Edith... dedi. Hepsini seviyorum!...

Rita, şekle, biçime değil, renklere ehemmiyet veriyordu. Parlak renklere bayılıyordu. Ben de filmdeki kıyafetler için hep parlak renkler intihap etmiştim: Yakut rengi, şarap rengi, parlak krem!...

Şimdiye kadar elbiselerini dünyanın en meşhur terzileri hazırlamıştı. Bunu biliyordum. Onun için bir parça modadan, kumaştan, elbiseden bahsetmesini bekliyordum. İnadına bahsetmiyordu. Kıyafetleri beğendi mi, beğenmedi mi, belli olmuyordu! Merak içindeydim.

Birinci provasına geldiği gün telefon etmişti:

— Edith biraz geç geleceğim, kusura bakma, saçlarımı yaptırıyorum... demişti.

Sanki elbiseleriyle tamamen alâkasızdı. Dediği gibi, bir saat geç geldi. Heyecansızdı. Birinci elbiseyi arkasına giydirdim. Birdenbire üzerine bir canlılık geldi. Aynanın karşısından ayrılmıyor, sağa dönüp bakıyor, arkasına bakıyor, elbisenin her tarafını en ince teferruatına kadar tetkik ediyordu. Bu arada kendisini telefondan arıyorlar, cevap vermiyor; haber gönderiyorlar, haberciyi dinlemiyordu. Sadece elbiselerin provasiyle meşgul oluyordu. Fakat bir şeyler söylüyordu zannetmeyin! Ağzını açmıyordu! O güne kadar hiç bu kadar sessiz prova yapmış olduğumu hatırlamıyorum. Bütün artistler cırcır böceği gibi konuşurlar, yalan yanlış, dillerinin ucuna ne gelirse söylerlerdi.

Filmin çevrilmesi bitinceye kadar Rita'nın, kıyafetleri beğenip beğenmediği anlaşılamadı. Nihayet film sinemalarda gösterilmiye başlandı. Herkes büyük bir heyecanla perdede Rita'yı seyrediyordu. Bu sırada o, kocasıyla balayı seyahatine çıkmış bulunuyordu...

■

Grace Kelly'nin o sene çevirmiş olduğu dört filmden ikisinin kostümlerini ben hazırlamıştım. Birincisinin ismi «Rear Window» (Arka Pencere) idi. İkincisinin de «Country Girl» (Taşra Kızı)... «Arka Pencere» de pek ağır ve şık kıyafetler vardı. «Taşra Kızı» filminde ise, onun aksine, gayet sade ve basit elbiseler giymek icabediyordu. Grace Kelly, birinci filmde titizlenmemişti ama, bunda ince ileyip sık dokumıya başlamıştı. Kazakların birini giyip birini çıkarıyor, hiçbirini kendine yakıştıramıyordu! Giyeceği şey bir etek, bir kazaktı. Rol icabı, bunların ikisi de gayet eski olacak, senelerce giyilmiş hissini verecekti. Yeni kumaşlardan biçmiye imkân yoktu. Eski bir şey bulmak lâzımdı. Elbise depoları taranmıya başlandı. Bir köylü elbisesiyle bir yün kazak ele geçti. Bunlar epey eski suratlıydı. Daha da eskitmek için çamaşır makinesine atıp bol bol ezildi, sıkıştırıldı. En sonunda, filme göre arzu edilen bir kıyafet ortaya çıktı. Grace Kelly bunları istemiye istemiye üzerine giydi. Yan gözle aynaya baktı. Yüzünü ekşitti. Film direktörü ise keyifli keyifli ellerini oğuşturuyordu...

Kelly, bütün filmlerinde şık, zengin ve görmüş geçirmiş genç kadın rolleri almakta idi. Bu rollerinden de pek memnundu. Böyle birdenbire köylü kıyafetine düşünce elbette ki yadırgamakta haklıydı...

Onunla ilk tanıştığım zaman, bana gayet çekingen ve hattâ utangaç bir insan hissi vermişti. Çok konuşmuyor, itiraz etmiyor, bilgiçlik taslamıyordu. Sonra açılmıya başladı. Konuşkan oldu. Neşelendi.

Kısa zamanda iki samimî arkadaş olduk. Çarşıya çıkıp beraber alış veriş ettik. Gezmelere gittik. Toplantılara iştirak ettik. Hattâ Paris'e kadar uzandık. Oralarda gezdik, tozduk.

Bir gün birdenbire, Monaco Prensiyle evleneceği haberi bomba gibi patladı. Gazeteciler doğru bana koştular:

— Grace Kelly hakkında birkaç fıkra istiyoruz!... dediler.

Onun hakkında hiçbir fıkra yoktu ki, söyliyeyim. Daha ziyade yalnızlığı seven bir kadındı. Kalabalık gruplara girmekten çekinirdi. Kızkardeşini, beni yanına alır, sadece üçümüz gezmiye çıkardık. Gürültülü hayat en sevmediği şeydi. Şimdi Monaco Prensiyle rahat ve mesut yaşamakta olduğunu tahmin ediyorum. Çocuklardan hoşlanırdı. Çocukları da oldu. Bana oradan mektup ve moda mecmuaları gönderiyor. Memnuniyetle alıyorum...

■

İşte Hollywood şöhretleri hakkında bildiklerim burada sona eriyor. Dünyanın en iyi giyinen kadınlarının giyim zevklerini ifşa etmek ve kendi tecrübelerimi de bunlara eklemekle kadın okuyucularıma faydalı olduğumu tahmin etmekteyim.

SON

İşte...

bu yılın iki çekilişinde birer APARTMAN DAİRESİ kazanan 10 talihliden sekizi.

Siz de bu talihliler gibi bir APARTMAN DAİRESİ veya 100.000 LİRA kazanabilirsiniz. İkramiyeli Aile Cüzdanı hesabınızda biriktireceğiniz paraların her 100 LİRASI size ayrı bir şans sağlar.

DÖRDÜNCÜ ÇEKİLİŞTE

10 kişiye birer **Apartman Dairesi**

1 kişiye

100.000 LİRA

1610 kişiye

200.000

liralık çeşitli para ikramiyeleri

YAPI ve KREDİ BANKASI

Leylek Padişah

Padişah ve veziri, MUTABOR diyerek burunlarına sihirli tozu çekip leylek olurlar. Bu durumda gülmemeleri gerekirken danseden iki leyleğin acayip hareketleri karşısında kahkahayı koyuverirler...

Yaptıkları hatayı ilk farkeden Padişah oldu ve yıldırımla vurulmuş gibi:

«Mahvolduk, diye bağırdı, çabuk düşün, sihirli kelime neydi?... Ben unuttum.»

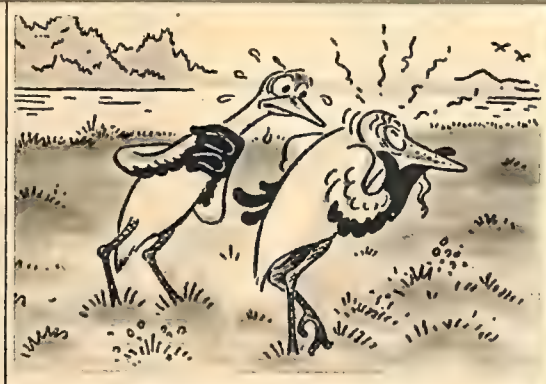

Sadrazam çok düşündü... Ne yazık ki hatırlıyamıyordu.

Padişah yalvarıyordu: «Allahaşkına iyi düşün. Ömrümüzün sonuna kadar leylek mi kalacağız?»

«Doğan güneşe karşı üç defa eğilip Mu... Mu... Mu...» Sadrazam kekelemeye başlamıştı.

Güneş doğarken eğilip: «Mu... Mu...» demeye başladılar, ama sadece mu, mu demek para etmedi.

Böylece ister istemez leylek kaldıkları için ağlayıp sızladılar.

Bütün gün kederden bitkin bir halde dolaşıp durdular.

Sonra karınları acıktı... Sadrazam bir kurbağa yakaladı ama, padişah iğrendi, yüzüne bile bakmadı.

Bunun üzerine meyva toplamaya karar verdiler... Birkaç gün böyle geçti.

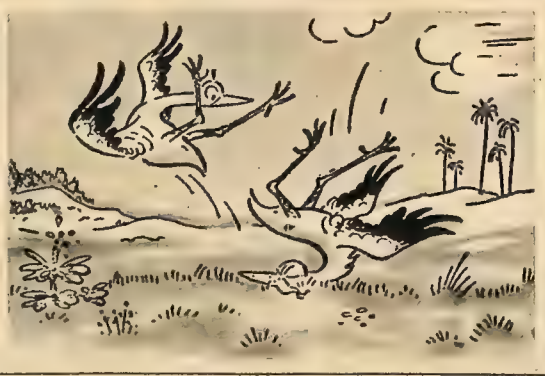

Sonra günün birinde padişah uçmaları gerektiğini hatırladı. İlk denemelerde beceremediler ama...

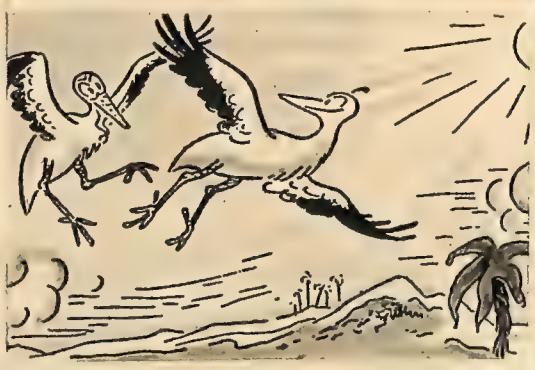

Sonunda uçabildiler. Bu biraz hoşlarına gitti.

ÇEVİREN : ORHAN Ş. YÜKSEL

(DEVAMI GELECEK SAYIDA)

Demirci Mehmet Efe'nin Evinde

DEMİRCİ EFE — Eski hareketli ve heyecanlı günlerin aksine olarak şimdi çocukları ve torunlariyle sakin bir hayat geçiriyor.

Telgraf makinesinin önünde İstanbul hükümeti Sadrazamı Damat Ferit Paşa ile karşı karşıya idik. Kendisine şöyle mukabelede bulundum: "Seni Venizelosun öz kardeşi addediyorum. Ve bundan sonra da İstanbulla bütün muhabereyi kestiriyorum...„

KURTULUŞ Savaşının en renkli simalarından biri, meşhur Demirci Efe şimdi Çeşme ılıcalarında, köpüklü dalgaların bahçe kapısına kadar uzandığı bir sahil evinde ve tam bir sükûnet içinde yaşıyor. Bir zamanlar bütün civar dağlarda, vâdilerde ve köylerde bir masal ismi olan Demirci Efe artık deniz kıyısındaki evinde torunları ile baş başadır.

Efeyi evinde ziyaret ettiğim zaman biraz alınmış buldum. Bana:

— Sayın Fahrettin Altay hâtıratında «Aydın cephesine kumandan olarak dağlardan getirilen eşkiya» diye ismimi zikrediyor. Hemen şunu söyliyeyim ki ben asla eşkiyalık yapmadım. O zamanlar hükümetin za'fından istifade ederek şahsî menfaatler peşinde koşan mütegallibelere, haksızlığa karşı isyan ederek zeybek oldum.

O günleri hatırlıyormuş gibi durdu:

— Şimdi gözümün önüne geliyor. Pirlibey kariyesinde loş bir demirci dükkânı. Ateş yanıyor ve körük işliyor. Ter içinde çalışan bir demirci, Süleyman usta. Bu benim babam... Yanında kendisine yardım eden yine alnı terli bir çocuk... Bu da ben!... O zamanki Pirlibey beyi, Köroğlunun Bolu beyinden daha zalim bir derebeyi idi. Ateş başında kızgın demir döğdüğüm çocukluk ve delikanlılık günlerimden beri Pirlibey beyinin korkusu ve dehşeti içinde yaşadım. Sonra askerlik günlerinde gördüğüm haksızlıklar, tekrar kırık içle Nazilliye dönüş... Ve derebeyinin göz açtırmıyan zalimliği!... Ona karşı en fazla kafa tutan ben olduğum için nihayet bir gün beni öldürtmeğe karar verdiğini öğrendim. Bir gece köy mezarlığı sınırında karşı karşıya idik. Ben tamamen müdafaa vaziyetinde idim. Pirlibey beyi artık fenalıklarına devam edemiyecek bir hale gelmişti. Hemen o gece dağa çıktım. İşte zeybekliğe böylece başlamıştım. Arkadaşlarım bana iltihak etti. Evvelâ 7, sonra 9, sonra 11 kişi derken toplandık. Ve bizi Davaz civarında 1500 kişi ile sardıkları zaman sadece 17 kişi ile çemberi yardık.

— Niçin hep tek?... 7 kişi, 9, 11, 17?...

— Dağda ve zeybeklikte çift rakam uğur sayılmaz. Hep tek gezilir. Fazla kalabalık zararlıdır. Kadına ilişmek de en büyük uğursuzluk addedilir. Bunun içindir ki dağ ve zeybek terbiyesi meşhurdur. Bu bakımdan zeybek dağların centilmenidir. Çünkü, meselâ bir arkadaşınızın evine gideceksiniz. Arkadaşınız hayati bir mesele için evinden ayrılmış. Kapıya gelen adamın böyle bir terbiye ve nezaketi olmalı ki evde yalnız bulunan genç kadın hiçbir şey düşünmeden: «Buyurunuz!...» diye gelen zatı içeri alabilsin. Hattâ icabederse ona yardım etsin, onu saklasın!... Değil mi?...

Demirci Efe bundan sonra kurtuluş günlerine geçti:

— Sonra kurtuluş günleri geldi. 15 mayıs 1919 da Yunanlılar İzmiri işgal edince maiyetimdeki zeybeklerle hemen vatanın müdafaasına koştum. Umurlu cephesini kurdum. Eli silâh tutanları yanıma çağırdım. Gelmiyenleri tecziye ettim. Vaziyete hâkim olmak için cezrî tedbirler almak zaruri idi. Meşhur Nazilli Kongresine kadar cephe kumandanlığını deruhde ettim. Bütün temsilcilerin iştirak ettiği Nazilli Kongresi kararı ile Aydın-Menteşe ve havalisi Kuvvayı Milliye Umum Kumandanlığına tâyin edildim. Netekim sonra bu sıfatım Büyük Millet Meclisince de tanındı. Sayın Atatürk bana yazdığı mektuplarda bu unvanla hitabediyordu. Görülüyor ki istihfaf edilen «Umum Kumandanlık» unvanım ve kullandığım mühür asla şahsi bir kararın neticesi değildir.

— Bolu ve Düzce isyanları?...

— Bu isyanların bastırılması için Mustafa Kemal Paşadan şifreli emir almıştım. Fakat Yunanlılarla kapışmış durumda idim. Vaziyet ayrılacak gibi değildi. O esnada Çerkez Etem, Salihlide bulunuyordu. Kuvvetinin azlığından bahsedince ona İsmail Efenin kumandasında bir miktar kuvvet vererek Bandırmadan Anzavur'un üstüne çıkardım. Ayrıca Refet Paşa (Bele) nın emrine verdiğim Erkânıharb Miralayı Nâzım Bey kumandasında zeybeklerden müteşekkil 1500 kişilik kuvveti de Anzavur, Bolu ve Düzce isyanlarını bastırmağa gönderdim. Bu kafilede «Dokuzun Mehmet Efe», «Poslu Mestan Efe», «Zurnacı Ali Efe», «Ispartalı Mahmut Efe» gibi şöhretler de vardı. Bu kuvvetler isyanı bastırdılar ve 11-6-1336 tarihli Büyük Millet Meclisinin takdirlerine mazhar olduk.

Aydın cephesine gelince... 28 bin vatan evlâdını sinesinde barındıran bu kahramanlık hattı, hiçbir yerden yardım görmeden, kendi imkânları ile muntazam bir düşman ordusunu 2 sene durdurmağa muvaffak oldu. Büyük Atatürk Nutkunda bu cephenin önemini çok iyi tebarüz ettirmiştir.

Efe pencereden dışarıdaki köpüklü denize baktı:

— Aynı hâtıralarda padişahı besmele ile ağza alanlardan olduğum söyleniyor. Size sadece bir vaka anlatmak isterim:

Umurlu-Köşk cephesini kurduğum zaman sadrazam Damat Ferit Paşa beni makine başına çağırttı: «Efe!... Düşman Konyaya kadar gitse bile tek kurşun atılmıyacak... Anladın mı?...» dedi. Ben aynen şu cevabı verdim: «Seni Venizelosun öz kardeşi addederim. Bundan sonra İstanbul hükümeti ile muhaberemiz kesiktir.»

Bir müddet sonra aldığım bir şifrede Osmanlı idaresinin jandarma kumandanı Sarı Kâmil Paşanın 4 kişilik heyetle ve millî mücadele teşkilâtını dağıtmak emeli ile gönderildiğini öğrendim. Kâmil Paşayı Nazilliye gelir gelmez tevkif ettim. Tamam 18 gün!... Ben mi padişahın ismini besmele ile ananlar arasında olacağım?... Sayın Fahrettin Altayla altlık-üstlük durumuna gelince... Kendileri benden sonra Millî Mücadeleye iştirak ettikleri için hiçbir zaman üstüm olmamıştır. Denizliye teşriflerinde tarafımdan karşılandıklarını katiyen hatırlamıyorum. Yalnız hatırladığım şudur ki, Refet Paşa sayın Altayı Sarayönünden Ankaraya götürüp Mustafa Kemal Paşa huzurunda kendisine sadakat yemînini benim verdiğim emir ile ettirmiştir.

Çerkez Etemle bütün münasebetim kendisinin Fırka Kumandanı Ömer Lûtfi Beyle arasını bulmak, kuvvetler arasında bir ayrılık olmamasını temin etmekten ibaret kalmıştır. İşte bu kadar...

Sonra, muntazam ordular kurulunca para, silâh, cephane olarak uhdemde millet malı ne varsa hükümete verdim. Bozdoğana çekildim. Burada Atatürkün emri ile maiyetime 50 kişilik bir kuvvet tahsis olundu. Bunların maaşlarını Yenipazar Askerlik Şubesi veriyordu. Bu bir avuç kuvvetle düşmanın kaçış yollarını tuttum. Nazilli'nin yağma ve tahrip edilmesine ve halkın öldürülmesine mümkün mertebe mâni oldum.

Dün olduğu gibi bugün de hiçbir iddiam yoktur. Eski günleri bir masal gibi ancak torunlarıma anlatıyorum.

ESKİ GÜNLERDE... — Büyük Millet Meclisi tarafından kendisine milis albayı rütbesi verilen Demirci Efe, Kurtuluş Savaşı yıllarında...

İsimlerinizin Mânasını Biliyor musunuz ?

Mükerrem +

Kadın ve erkeklerde müşterek kullanılan Arapça isimlerdendir. «Kutsal, şöhretli, hürmet edilmiş» anlamına gelir. Bu ismin adaşları arasında, Türk müziğine altmıştan fazla eser vermiş bulunan Hâfız Ahmet Mükerrem de bulunuyor. Üstadın suzidilden bestelediği bir şarkısını alıyoruz:

«Elden gidiyor hasta-i hicranın aman gel,
Nâz eyleme Allah için ey ruh-u revan gel.»

Ünver +

Öztürkçe erkek isimlerindendir. «Namlı ol, şerefli ol» anlamındadır. Bu ismin adaşları arasında hekimlik tarihine ve güzel sanatlara ait eserleriyle tanınmış kıymetli Doktor A. Süheyl Ünver de bulunuyor. Üstat ismi soyadı olarak almıştır.

Hilmi, Hilmiye +

Arapçada «yumuşak, uysal mizaçlı» anlamına gelen kadın ve erkek isimlerindendir. Adaşlar arasında tarihe ait eserleriyle tanınmış, ilk Osmanlı Meclisinde milletvekilliği yapmış, İran Elçiliğinde bulunmuş fikir adamlarımızdan Ahmet Hilmi ile tarihe ve felsefeye ait birçok eser yazmış, «İttihadı İslâm» gazetesini, «Hikmet» adlı haftalık mecmuayı çıkarmış bulunan Şehbenderzade Ahmet Hilmi ve uzun seneler boyunca kitapçılık hayatına hizmette bulunmuş olan Hilmi Kitabevi sahibi İbrahim Hilmi Çığıraçan da bulunuyor.

Câbir +

Arapça erkek isimleri arasındadır. «Cebirle, yani zorla ıslah eden» anlamına gelir. Eski lûgatlerde bu kelimenin «kırık düzeltici» anlamına geldiği de yazılıdır.

Göktay +

Öztürkçe mürekkep erkek ismidir. «Tay» Türkçede «akran, baht, emsal» anlamlarına gelir. Göktay «gök bahtlı, gök gibi» demektir.

Selâhî +

Arapçada «iyilik, iyi olma» anlamına gelen «selâh» kelimesinden yapılmış erkek ismidir. İsim, sonundaki «î» takısiyle «iyi olan, makbul halde olan» mânasını taşır. Adaşlar arasında bulunan Ali Selâhi Bey, Türk müziğine kıymetli eserler vermiş bestecilerimizdendir. Üstadın Şetarabandan bestelediği bir şarkının güftesini alıyoruz:

«Ne zaman ol gözü mestâne gelir hâtırıma,
İptida içtiği peymâne gelir hâtırıma...»

+ İşaretli isimlerin mânaları okuyucularımız tarafından istenmiştir.

OKUYUCU MEKTUPLARI

Bergamadan Bay M. B. ye:

Yaşamanızı, sizi büyütüp yetiştirmeyi üzerine alan ailenizin sizde kanuni hakları, annelik, babalık hakları vardır. İlk vazifeniz onlara itaattir. Dünyada hiç kimse serbest değildir. Hattâ hükümdarlar bile. Vazife ve medeniyet, insanların hürriyetini tahdit eder. Size göstereceğimiz yol, iyi bir aile çocuğu olmıya çalışma yoludur.

■

Konyadan Bayan A. ya:

Ailenizin siz üç kardeşi sıkı bir disiplin altında tutması yerinde bir harekettir. Aile şerefi üzerine yapılan dedikodu acı bir şeydir. Sizin suçunuz olsun veya olmasın, hakkınızda dedikodu yapıldığına göre annenizin elinden gelen şey sizi yalnız sokağa bırakmamaktır. Ama siz bundan gelen sıkıntıyı, annenizi birlikte gezmiye ikna ederek, isyanla değil, güzellikle izale edebilirsiniz.

YENİ ÇIKAN KİTAPLAR

KAYAN YILDIZ — Tanınmış klâsik Rus romancısı Dostoyevski'nin hayat macerası. Yazan: Henri Troyat. Türkçeye çeviren: Cavit Yamaç. Yayınlayan: D Yayınları, İstanbul. 256 sahife, 750 kuruş.

YEŞİL MALATYA — Malatyanın turistik değerlerini belirtmek ve turistlere bir rehber olmak üzere hazırlanmıştır. Yazan: M. Ziya Ünsel. Bez Fabrikası evleri, No. 25, Malatya. 80 sahife, 250 kuruş.

GÜZEL HELENA — Manzum trajedi, 5 perde. Yazan: Selâhaddin Batu. Maarif Vekâletinin telif tiyatro eserleri serisinden. 94 sahife, 225 kuruş.

Mecidiyeköyden S. A. ya:

Eldivenle erkekler el sıkamazlar. Kadınlar hariç. Eldivenin eskisi, fakat gayet temiz kullanılmış olanı makbuldür. Kapalı yerlerde, düğün ve toplantılarda erkeklerin eldivenle dolaşmaları yersizdir. Bir kadına takdim edileceği zaman erkek eldivenini çıkartmağa hazırlanmalı ve bu iş için kadını bekletmemelidir.

■

Nazilliden Bay O. B. ye:

Biribirinin dilinden anlamıyan, küçük yaşta beş altı çocuğu bir araya koysak ve kendilerine bakanlar hiçbir kelime söylemeden onları bir arada büyütseler, bunlar kendi aralarında bir lisan mı kurarlar? diyorsunuz. Bu meraklı bir mevzudur ve denenmemiştir. Bu çocuklar uzun müddet bir arada kalırlarsa ayrı bir lisan elde edebilmeleri mümkün değildir. Her halde, zekâca üstün olan konuşkan çocuğun anadili duruma hâkim olacak ve bu arada hâkim olan dile, diğerlerinin telâffuzu kolay ve hoş olan kelimeleri de karışacaktır.

■

Ankaradan Bay Haydar Yılmaz'a:

Her arzu ve heves eden tiyatrolara girip aktör olamaz. Yazdığınız mektuplara cevap alamamanız da bunu gösteriyor. Bunu çaresiz bir dert saymayınız. Siz bir heves uğrunda sağa, sola baş vururken zaman geçer ve yaşınız ilerler. Bir başka mesleğe girmeniz hakkınızda hayırlı olur.

■

Çanakkaleden Bay Emin Özen'e:

Ev temizliklerini gösteren resimdeki bayanı tanımıyoruz. Bu yazı serisi bize yabancı kaynaklardan gönderilmiştir.

■

Giresundan Bay Çetin Yılmaz'a:

Zaman zaman orta sahifelerde, tablo halinde büyük şehirlerimizden manzaralar verdik. Bundan sonra da vereceğiz.

■

Teşvikiyeden Bayan S. Tamer'e:

Liseyi bitirdikten sonra Hava Harb Okuluna müracaat ediniz.

SAFİNAZ — Aydınlı bir okuyucumuzun üç buçuk yaşındaki kızı olan Safinaz Sarıkaya, akranları evcilik oynarken, eline toz bezini alarak babasının kütüphanesindeki Hayat ciltlerinin itina ile tozunu alır. Sevimli yavrunun yakın bir gelecekte okuyucularımız safına katılmasını bütün kalbimizle temenni ediyoruz.

Lünet

FENNİ GÖZLÜK MAĞAZASI

aradığınızı bulacağınız gözlükçüdür

(Mütehassıs teknisiyenimiz KOSTA)

Beyoğlu, Küçük Parmakkapı S. No. 12
(Kadri Han kapısı karşısı)

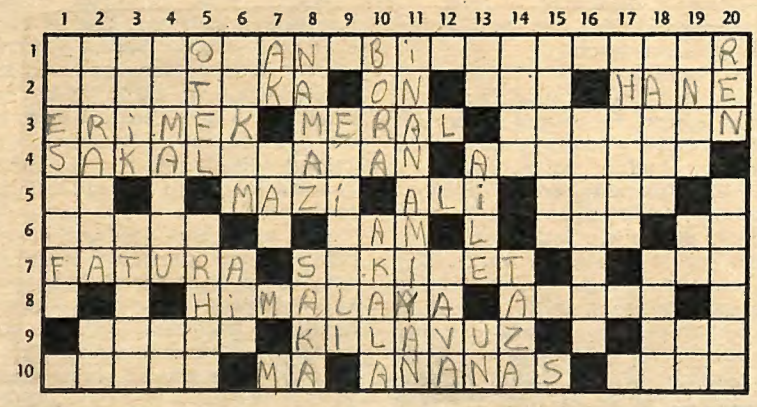

BİLMECE

GEÇEN HAFTAKİ BİLMECENİN ÇÖZÜMÜ

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
1	P	A	R	A	P	A	R	A	Y	I	Ç	E	K	E	R	■	T	A	K	A
2	A	V	A	R	E	L	İ	K	■	S	I	R	A	Y	E	T	■	R	A	Y
3	R	A	M	A	K	■	Y	A	S	■	M	■	M	■	Y	A	R	İ	B	■
4	A	N	İ	■	T	K	A	M	E	T	E	D	E	N	■	T	A	B	A	K
5	L	O	Z	A	N	■	K	E	L	■	N	A	R	İ	N	■	D	■	H	İ
6	A	S	■	T	■	K	A	T	İ	P	■	M	■	Ç	A	T	A	P	A	T
7	M	■	S	A	K	A	R	■	M	A	S	A	L	■	H	A	R	İ	T	A
8	A	N	A	L	İ	Z	■	K	İ	L	İ	T	■	P	İ	R	■	L	■	R
9	K	İ	R	A	L	A	M	I	Y	A	N	■	S	İ	Y	A	■	İ	M	A
10	■	K	A	R	■	R	E	L	E	N	İ	N	■	M	E	K	E	Ç	E	■

SOLDAN SAĞA: 1: Atasözü. 2: Batı Trakyada şimdi Yunanlılarda bulunan bir kasaba — İki kere beş — Kapalı şekilde anlatma — Yuva (eski terim). 3: Sıvı haline gelmek — Ceylan — Adını iyi şekilde etrafa yayan. 4: Çenesinde çıkan kılları kesmeyip kendi haline bırakan (iki kelime) — Yunanistanla Yugoslavya arasındaki bir memleketin halkından. 5: Söz başında kullanılan bir ünlem — Geçmiş zaman — Hazreti Muhammedin damadı — Boyutlar (Arapça çoğul). 6: Pek tatlı — İsim — Tersi çizgi — Istırap veya hayret ünlemi. 7: Vitrindeki mallara konulması gereken küçük fiat ve kalite kâğıdı — Sakillik — Vaktiyle Anadoluda kurulmuş tarihi bir halk teşkilâtının ferdi. 8: En yüksek dağ — Bir edat. 9: Erkek adı — Yol gösteren — Seciye. 10: Bir ağaç cinsi — Su — Bir meyva — Arzu.

YUKARIDAN AŞAĞIYA: 1: Mercekler. 2: Zekâ, yetenek — Tersi sahip. 3: Hatayda bir ovanın ve gölün adı — Zarar. 4: Memleketler (Çoğul) — Nota. 5: Asri han — Sem. 6: Bir cins kurabiye veya yumuşak şeker — İsrail oğullarının kayboldukları bir çöl. 7: Beyaz — Eklenti. 8: İbadet — Su getiren. 9: Yunanistanın idare merkezinde oturan. 10: Birden kopan fırtına — Pamuk cinsi . 11: Kani olamıyan. 12: Çekip kaldırma anlamında denizci tâbiri. 13: Nota — Ana, baba ve çocukların teşkil ettiği topluluk — Buğday tozu. 14: Yaşama müddeti — Tersi serbest bırakma. 15: Öyle san anlamında bir emir. 16: Sabaha kadar açık duran. 17: Tersi para senedi veya ihbarnamesi. 18: İbrânilerin ilk hükümdarı — Cereyan. 19: Tersi adet — Ünlem — Nota. 20: Geyik yetiştiren bir bölge — Güzel kovan mahsulü.

KARİKATÜR

— Tabakları temizlemenize lüzum yok, bu iş için bir kedimiz var!...

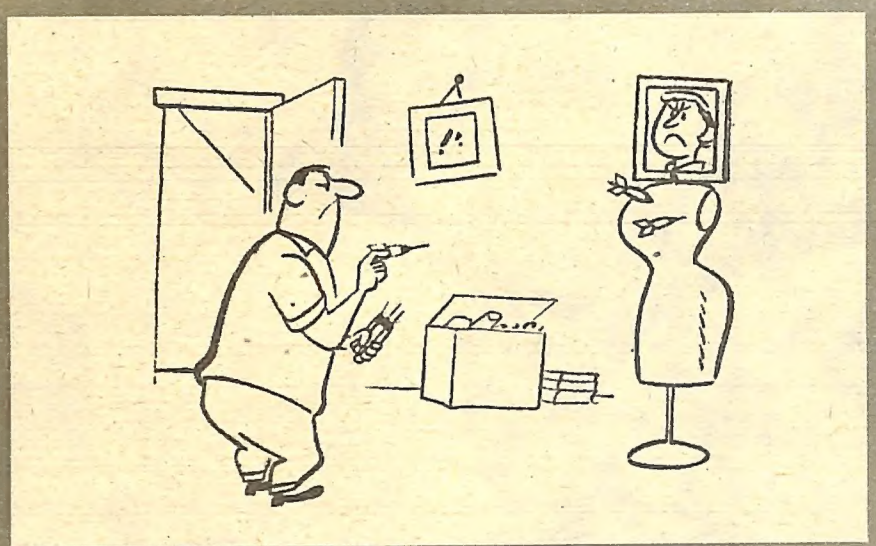

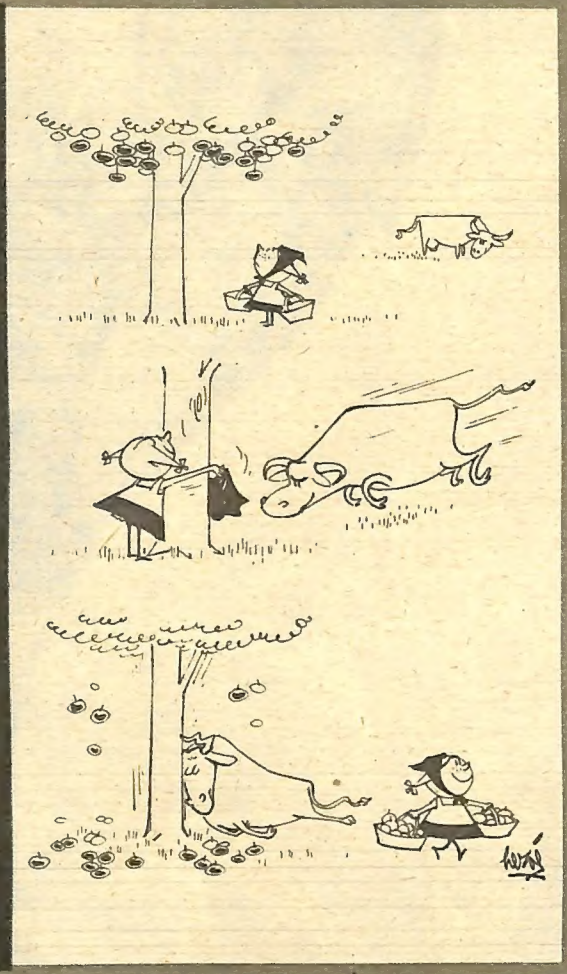

— Yaşasın!... Annen gelemiyeceğini yazıyor!...

— Sizin karınız da mı sinemaya gitti?

Bu sahifede çıkan karikatürlerin telif hakları HAYAT mecmuası tarafından satın alınmıştır.

Yazdan bir hâtıra Bostanlardan pazara inişi yazın ilk müjdelerini getirir. Çoğumuz karpuz kabuğunun suya düşmesini dört gözle bekleriz. Plâjlar, sayfiye yerleri, yaylalar onun gelişiyle canlılığına kavuşur. Bir de bakarsınız bu heyecan, bu hareket, bu insanı tabiatla kucak kucağa getiren günler geçivermiş, tekrar duvarlar arasına kapanıvermişiz. Şimdi bu tatlı mevsimi geride bırakmış gibiyiz. İşte, bahçeler sararan yapraklarla dolarken, çeşitli plâj enstantanelerinin yanısıra, yukarıdaki fotoğraf da yazdan bir hâtıra olarak kalacaktır. (FOTOĞRAF: SUAVİ SONAR)